

Știința

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXVI Nr. 7324

Joi 27 aprilie 1967

6 PAGINI — 30 BANI

5 ani de la încheierea cooperativizării agriculturii

AGRICULTURA COOPERATISTĂ ÎN PLIN AVÎNT

Se implinesc cinci ani de la încheierea cooperativizării agriculturii, eveniment care a marcat triumful definitiv al socialismului nu numai la orașe, ci și la sate, prin generalizarea relațiilor de producție socialiste în întreaga economie. Această victorie a constituit o confirmare strălucită a justității politicii agrare a partidului nostru, a atașamentului și hotărârii cu care țărâna noastră urmează calea arătată de partid. Cooperativizarea agriculturii a determinat profunde transformări în viața satelor: a lichidat exploatarea omului de către om și în agricultură, a transformat țărâna într-o clasă omogenă, animată de interese comune, stăpână pe averea cooperativelor și pe roadele muncii sale, a ridicat pe o treaptă superioară alianța clasei muncitoare cu clasa țărânilor cooperatiste.

Vasile VÎLCU
președintele Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție

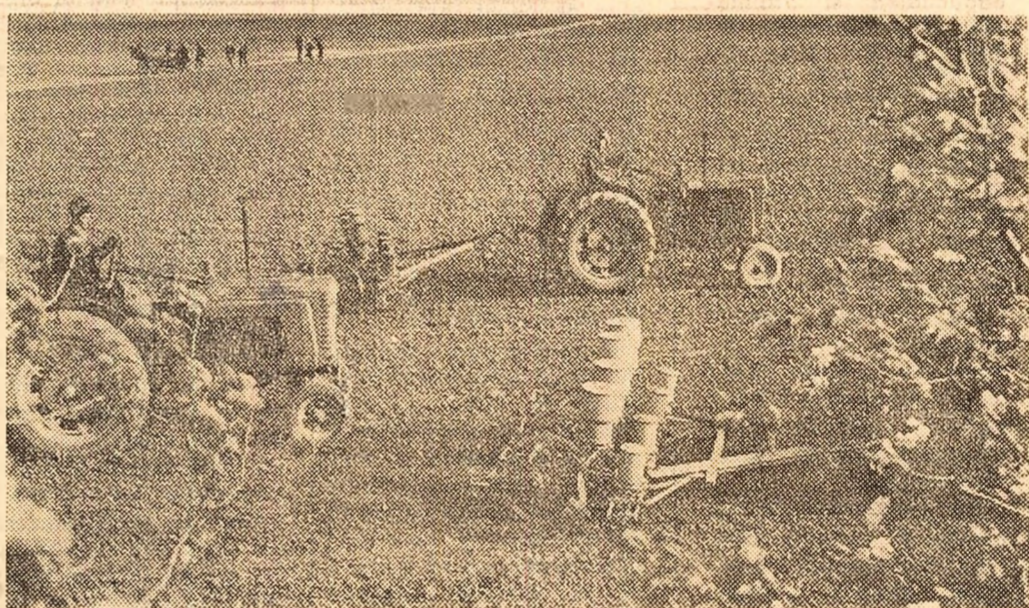
un mare număr de ingineri agronomi și zootehniști, medici veterinari etc. care să conducă direct procesul de producție din unități. În prezent, în cooperativele agricole lucrează 5 807 de specialiști cu studii superioare și 6 427 cu studii medii. Cei mai mulți dintre inginerii agronomi și zootehniști din cooperativele agricole, înțelegând misiunea lor importantă s-au integrat activ în procesul de producție devenind factori activi ai progresului tehnic. Țărâna vede în munca și activitatea acestor specialiști un sprijin important

acordat de stat care îi ajută să aplice în practică cuceririle științei și tehnicii înaintate, să obțină an de an producții sporite. Cu ajutorul creditelor de la stat și din fondurile proprii, cooperativele agricole au făcut numeroase construcții gospodărești, au extins mecanizarea, electricizarea și aprovizionarea cu apă în sectorul zootehnic, și-au procurat animale de producție, au făcut amenajări în vederea irigațiilor și alte lucrări hidroameliorative, plantații de vii și pomi fructiferi. Dezvoltarea continuă a bazei tehnico-materiale a cooperativelor agricole este ilustrată atât de creșterea valorii averii obștești, cât și de sporirea fondurilor fixe care revin la suta de hectare. Anul trecut, valoarea proprietății obștești a fost cu 63,4 la sută

(Continuare în pag. a III-a)

ÎN ZIARUL DE AZI:

■ Expediție '67 pe litoral ■ În ce spirit tratăm literatura universală? ■ Viziunea lumii în poezia noastră populară

Semnătură porumbului la cooperativa agricolă Bărăștii de Vede, regiunea Argeș

Vom fructifica timpul de muncă cu valoare maximă pentru producție

Scrisori adresate Comitetului Central al P.C.R., tovarășului Nicolae Ceaușescu

COMBINATUL SIDERURGIC „GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ” GALAȚI

UZINA DE CONSTRUCȚII DE MAȘINI REȘIȚA

Pătruns de marea răspundere ce-i revine pentru darea în funcțiune, la termenele stabilite, a obiectivelor Combinatului siderurgic „Gheorghe Gheorghiu-Dej” de la Galați, colectivul de muncitori, ingineri și tehnicieni de pe șantierele de construcție și unitățile industriale ale combinatului, în frunte cu comunității, și-a mobilizat forțele pentru îndeplinirea exemplară a sarcinilor încredințate de partid. Bucurându-se de îndrumarea directă a conducerii de partid și de stat, având asigurat ajutorul biroului comitetului regional

(Continuare în pag. a III-a)

Colectivul Uzinei de construcții de mașini Reșița, care are cinstea de a deține pentru a treia oară consecutiv Steagul roșu și Diploma de întreprindere fruntașă pe ramură în înfrângerea socialistă pe țară, este holărit să îndeplinească și în acest an, în mod exemplar, sarcinile ce îi revin din planul de stat. Raportăm cu satisfacție, că în primul trimestru, planul producției globale a fost îndeplinit în proporție de 100,3 la sută, cel al producției marfă de 102,5 la sută, iar productivitatea muncii a crescut cu 0,8 la sută față de prevederi. Succese importante au fost dobândite în economisirea metalului reducerea prețului de cost și sporirea beneficiilor.

(Continuare în pag. a III-a)

COMBINATUL DE INDUSTRIALIZARE A LEMNULUI PITEȘTI

În vederea îmbunătățirii continue a eficienței activității economice, colectivul Combinatului de industrializare a lemnului din Pitești a acordat încă de la începutul acestui an o deosebită atenție perfecționării organizării producției și a muncii. În primul trimestru al anului curent eforturile colectivului nostru s-au materializat în realizarea și depășirea sarcinilor de plan la producția globală și la producția marfă vândută și încașată. Productivitatea muncii a crescut față de prevederi cu 2 la sută, iar planul de export a fost îndeplinit în proporție de 108 la sută.

Pe baza unor studii temeinice efectuate în fiecare fabrică și sector, în cadrul acțiunii de organizare științifică a producției și a muncii, muncitorii, inginerii, tehnicienii și funcționarii au analizat posibilitățile de folosire mai judicioasă a timpului de lucru, a capacității utilajelor și

(Continuare în pag. a III-a)

LA CHIOȘCURI ȘI STANDURI ALE DIFUZĂRII PRESEI GĂSIȚI PRIMELE EXEMPLARE ALE SUPLEMENTULUI SPECIAL DE 1 MAI

editat de redacția ziarului „Știința” 48 de pagini în culori

DIN CUPRINS:

- Umaniști contemporani despre :
- FORȚA VITALITĂȚII OMENIRII
- Savanți, oameni de cultură, personalități din țară și de peste hotare despre :
- INEPUIABILĂ CAPACITATE DE REGENERARE A GÎNDIRII UMANE A PROGRESULUI OMUL, SOCIETATEA ȘI PRIMĂVARA
- Cercetători, sociologi, scriitorii români și străini prezintă :
- MARILE RECORDURI ALE MÎINII ȘI MINTII OMENEȘTI
- HOMO FABER IN ARTA LUMII
- LOCOMOTIVA ISTORIEI
- EPOPEEA ARMINDENULUI
- AU MAI RĂMAS ÎN LUME 2 000 000 DE SCLAVI
- FOLETON, DESENE, CARICATURI

Prețul unui exemplar 6 lei

ecouri „El a încălcat legea; dar cei ce-l acoperă?”

După publicarea anchetei cu titlul de mai sus, specialiștii din domeniul juridic ne-au trimis scrisori ce largesc aria discuției cu lupte și aspecte noi. Ei subliniază, îndeeșbi, ideea că o parte din cei care încălcă legile găsesc în conducătorii unor instituții apărători, eliberatori de „certIFICATE DE BUNĂ PURTARE”. Autorii ecourilor publicate fac propuneri în legătură cu angajarea răspunderii materiale — nu numai morale — a celor care încearcă să acopere într-un iel sau altul pe intractori.

● ȘI TĂCEREA ÎNDEAMNĂ LA DELAPIDARE

În aplicarea legilor nu se pot admite, sub nici o formă, distincții între persoane, nu există privilegii sau imunități. Egalitatea în fața justiției este însăși esența dreptului nostru

socialist. Consider totuși că — tocmai în scopul de a asigura o și mai deplină egalitate în fața legii — actuala legislație mai poate fi îmbunătățită. Mă gîndesc, de pildă, că încercarea de a induce în eroare a organelor judiciare asupra calităților morale, profesionale ale inculpatului ar trebui pedesită cu aceeași asprime ca și complicitatea. Voi susține această propunere cu cîteva exemple. Nicolae Stere,

director la I.L.L.-Răcari, a trimis tribunalului popular raional o adeverință cu scopul de a deruta instanța în privința furtului comis de salariatul Gheorghe Dinu. A fost o acțiune conștientă, deșușată însă de organele judiciare. Hotărî și-a primit pedeapsa; nu însă și directorul. El a procedat într-un mod asemănător și în cazul altui salariat, Iulian Pană, trimis în judecată pentru „nedreptățiri”. La se-

zarea procuraturii, comitetul executiv al statului popular raional l-a sancționat pe Nicolae Stere cu... „observație”. Deci vina nu-i numai a lui. A văzut omul că pentru o adevărată escrocherie se alege cu o mică săpuneală, a continuat să-i aperse pe toți. La fel a procedat și președintele comitetului sindicatului salariaților de la Statul popular raional Giurgiu, care din dorința de a-l ajuta pe casierul

Casii de ajutor reciproc să acopere lipsa din gestiunea, i-a acordat cu de la sine putere — deci încălcînd legalitatea — un onorariu de 5 400 lei, zice-se un spor de salariu de 150 lei lunar, pe o perioadă de 3 ani. În măsură egală trebuie să răspundă — sint de păvare — și cei care dintr-un interes personal caută să le acopere într-un chip

(Continuare în pag. a II-a)

Cucerirea independenței a constituit o necesitate obiectivă a dezvoltării societății românești

Leonid BOICU

cercetător principal la Institutul de istorie și arheologie-Iasi

prevedea că românii vor trebui să mai facă o revoluție pentru conservarea ființei lor naționale, pentru recucerirea dreptului la o viață de sine stătătoare.

Năzuințele de libertate ale poporului nostru și-au găsit o viguroasă afirmare atunci cînd, odată cu zorile epocii moderne, cu progresele vieții materiale și dezvoltarea conștiinței naționale, cucerirea independenței devenise o necesitate obiectivă a timpului. Răscoala din 1821 condusă de Tudor Vladimirescu, revoluțiile din 1848, Unirea sînt tot atîtea trepte către atingerea acestui scop suprem, care concentrează, asemenea unui focar, aspirațiile și energiile națiunii. În 1848, C.A. Rosetti vorbea despre necesitatea „proclamației republicii române independente și sociale”, iar doi ani mai tîrziu, N. Bălcescu

București, Eder, raporta lui Buol, ministrul de externe al imperiului habsburgic, redînd spusele unui fruntaș unionist, că sensul

unirii constă în „ruperea totală a legăturii ce înoada această țară cu Poarta și crearea unui stat independent...”

Dobîndirea independenței în 1877 prin brațul înarmat al poporului a fost, așadar, rezultatul unui proces complex și îndelungat de dezvoltare a societății românești, al acumulării și coacerii unor condiții și necesități obiective. Anumite împrejurări externe favorabile, pe care poporul român a știut să le folosească, au înlesnit realizarea acestui înalt deziderat.

Rolul hotărîtor în crearea condițiilor care au făcut ca dobîndirea independenței naționale să devină în secolul al XIX-lea o necesitate stringentă l-au avut factorii materiali, progresul general, economic și social al societății românești.

Unirea principatelor, din 1859, stringînd laolaltă și întărînd forțele poporului român, a dat totodată un puternic impuls forțelor de producție, relațiilor lor, capitaliste. Lărgirea pieței interne, intensificarea schimburilor economice au stimulat dezvoltarea industriei. Dacă în anul 1864 erau 51 întreprinderi, capitaliste mai mari, în 1878 numărul acestora a ajuns aproape să se tripleze. România se insera printre primele țări din lume producătoare de petrol. În 1877, extracția atinsese cifra de 15 100 tone petrol față de 4 591 tone în 1864.

Reforma agrară din 1864, deși nu a dus la desființarea marilor latifundii, a dat o puternică lovitură modului de producție feudal, a creat condiții mai favorabile dezvoltării economiei în ansamblul ei.

O dată cu progresul economic general al țării, s-au extins transporturile. Cei peste 2 000 km șosea din ajunul războiului pentru independență, punerea în funcțiune a primei căi ferate din țară în octombrie 1869 (București — Giurgiu), extinderea pînă la 1 300 km în 1878 a rețelei de căi ferate, dezvoltarea navigației fluviale au (esut România cu linii de comunicații prin care pulsa o activitate intensă. Mari progrese a făcut comerțul intern și extern. În numai 7 ani — din 1871 pînă în 1878 — valoarea produselor exportate s-a ridicat de la 178 la 217 milioane lei. Bucureștii deveniseră unul din marile centre de afaceri din sud-estul Europei.

(Continuare în pag. a II-a)

CUM SE EXPLICA ÎNFRÎNGERILE SUFERITE DE LABURISȚII ÎN RECENTELE ALEGERI

Articol scris pentru

„Știința” de FRANK

ALLAUN, membru

al parlamentului britanic

Trebuie să spun — cu regret, desigur — că la recente alegeri pentru consiliile districtuale, partidul laburist a suferit o serioasă înfrîngere, pierzînd teren în favoarea partidului conservator. Laburistii au pierdut majoritatea la Londra, unde au deținut-o neîntrerupt în ultimii 33 de ani. De la 13 aprilie — ziua alegerilor — există 82 de consilii conservatori față de numai 18 laburisti. Pe întreaga țară, conservatorii au înfrîngut în consilii districtuale cu 385 locuri mai mult decît laburistii. Numai 3 districte — toate aflate într-o zonă minieră — au rămas cu majoritatea laburistă. Nu ar avea nici un rost să ascundem faptul că este vorba de un recul considerabil. Ne putem închipui ce s-ar întimpla dacă, și în cadrul alegerilor generale, corpul electoral va manifesta aceeași tendință. Pentru prima oară în ultimii 3 ani, liderul opozitiei, Edward Heath, zîmbește din nou.

În cele ce urmează am să încerc să arăt motivele înfrîngerii. Și, în acest scop, mă voi referi la propria mea experiență. În Anglia se obișnuiește ca, înaintea cu 2-3 săptămîni de alegeri, partidele politice să dea activiștilor lor sarcina de a sonda opinia publică. Practic, aceasta înseamnă că ei merg din casă în casă și se interesează dacă locatarii respectivi au de gînd să sprijine partidul lor. Apoi, în ziua alegerilor, trec din nou pe la casele în care au depistat suporteri și îi invită să se prezinte la urne și să voteze în favoarea lor.

Prima ușă la care am bătut eu a fost „Hilkington Council House Estate” dintr-un cartier

(Continuare în pag. a V-a)

EXPEDIȚIE '67 PE LITORAL

● CELE PATRU PEISAJE ALE PĂMÎNTULUI DOBROGEAN ●
MAMĂIA : 1 440 000 ZILE/TURIST ● UN LARG EVANTAI AL
GĂZDUIRII ● REINVIE BAZARUL TOMISULUI ● NOAPTE
CU LUNA LA HERACLEEA

Străjuț de unii din cei mai vechii munți ai Europei — a căror erodare n-a reușit să le ștersească măreția — mîngîiată de valurile Dunării și ale Mării Negre, din imbrăcămintea cărora la naștere sub acțiunea pămîntului nou al Delfei, Dobrogea adăpostește în linia sa peninsulară comori neprețuite. Pentru sletuirea lor, forța naturii și ingeniozitatea omului și-au dat mina, însumîndu-și eforturile. Șcinteind sub razele unui soare nentrețut în strălucire, și totuși abia știute, niciodată binecunoscute — desigur sau scris volume întregi întru slăvirea lor — aceste comori oferă călătorilor clipe de surprinzătoare și autentice emoții.

Indoială, un loc aparte. Conservat, restaurat și reconstituit — în măsura în care documentele o permit — el va fi în curînd redat circuitului turistic. O construcție modernă adăpostește vestigiile unuia din cele mai mari și mai interesante muzicuri antice descoperite pînă în prezent. La nivelul cel mai de jos, sub mozaic, 11 bolți, refăcute după modelul original vor găzdui o secție a muzeului arheologic.

Din dealul de cretă de la Basarabi s-a scos la iveală șapte bisericuțe suprapuse, mai multe galerii și morminte datînd din secolul X. Incizate în roca moale, figuri reprezentative ca și cruci, inscripții unice sau chitice constituie un tezaur științific neprețuit.

Muzeul arheologic al Dobrogei (Constanța, str. Muzeelor 23), adăpostește un adevărat tezaur. Care cum va fi creatul trupul acestui splendid cap de marmură al Afroditiei, găsit la Tomis? Gîngășele statuete de Tanagra și vorbesc de minile delicate care le-au purtat. Este oare șarpele fantastic, cel cu urechi și pleze omenești, un șarpe Glycon, sau un „genius loci”, un spirit bun, protector al casei? Grația acestei Fortuna, care împreună cu Pontos ocrotea orașul, din dalta căruia mare sculptor a izvorât? Împreună cu colecția de tanagrale, tezaurul celor 24 statui de marmură, descoperit cu cincini ani în urmă pe teritoriul fostei „gări din Constanța, reprezintă faima muzeului nostru” — ne declară directorul adjunct, arheologul Adrian Rădulescu.

Sîntem departe de a epuiza chiar și lista celor mai importante obiective ale unei excursii istorice în Dobrogea. Lăsam turistilor surpriza de a le descoperi pe celelalte, de a gusta farmecul inedit al unor fructuoase investigații proprii.

Sîntem departe de a epuiza chiar și lista celor mai importante obiective ale unei excursii istorice în Dobrogea. Lăsam turistilor surpriza de a le descoperi pe celelalte, de a gusta farmecul inedit al unor fructuoase investigații proprii.

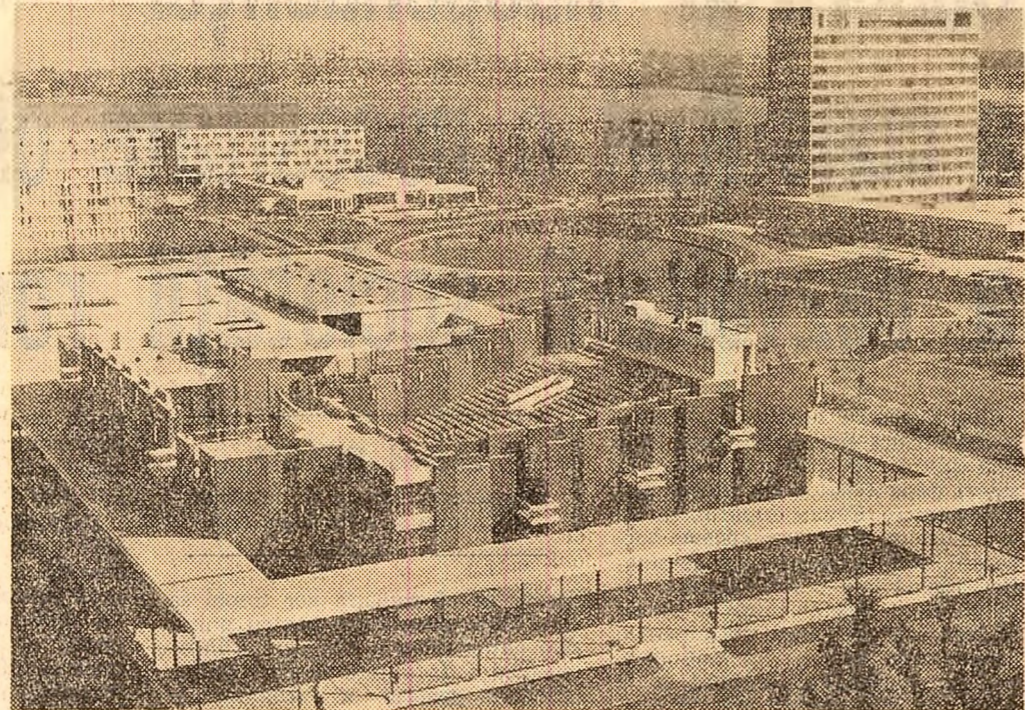
COORDONATE ORGANIZATORICE

Orient ar fi de neprețuit comori dobrogeice, zădărnici să le cunoaștem nu se pot mulțumi cu cel drept acoperîmînt și cu poezia drept singura hrană. Fondul de cazare, deservirea complexă, posibilitățile de transport sînt elemente indispensabile pentru desfășurarea turismului. Din acest punct de vedere, baza actuală se grupează în zona judecătorească și sîntem de acord că este pregătută să satisfacă cele mai variate cerințe.

De la marile hoteluri de lux la vile individuale, de la campingurile simple la cele dotate cu căsuțe prefabricate, de la contractele încheiate prin agenția internațională la înțelegerea cu gazdele particulare, dispuse să adăpostească aceste vară de oaspeți, gama mijloacelor de cazare pe cei atrasi de farmecul acestor meleaguri ponto-danubiene se arată practic inepuizabilă. După ședea și după suma dispuși s-o cheltuiască, turiștii vor putea admira răsăritul soarelui de la balconul celui de-al zecelea etaj al hotelului „Europa” din Eforie sau dintr-un cort instalat nu departe de plajă. De altfel, cu fiecare nou an,

capacitatea și varietatea găzduirii crește. Sezonul actual va adăuga Mamăia, capacitatea este de 1 440 000 zile/turist. Eforia dispune de 4 225 locuri în hoteluri, 750 locuri în vile și 1 000 — în campinguri. Numai în cursul actualului cincinal litoralului își va mări capacitatea cu peste 32 000 locuri, dintre care o bună parte în stațiunea nouă Mangalia-nord, în plină construcție.

De posibilități mai năvălitoare și dispune turistul în domeniul alimentației. Fiecare complex hotelier are propriul său restaurant. Alături de acestea vor funcționa expres și restaurante cu autoservire, care să asigure cuprinderea celor veniți pe cont propriu.

Una din numeroasele atracții ale Mamăiei: teatrul de vară

Foto: Gh. Vinilă

„Ela încalcat legea; dar cei ce-l acoperă?”

(Urmare din pag. 1)

sau altul faptele, chiar dacă nu este vorba de complicitate directă. Acel falș, intervenția în camuflarea unei acțiuni înjositoare, îngăduința față de cei care lovesc în avutul obștesc, să se pedepsească exemplar!

Îngăduința unora, în majoritatea cazurilor, s-a dovedit că merge mîna în mîna cu complicitatea. Un exemplu. Gheorghe Neacșu și Dumitru Florea, din corpul C.F.I. de la Statul popular regional Băneasa au efectuat o revizie la S.M.T. Orbeasca, raionul Alexandria. După control, „uită” să plătească (și cu concursul șefului contabil de aici, Mircea Popa) con-

travaloarea a 56 kg carne luată de la cantina S.M.T.-ului. Din punct de vedere penal, această faptă se califică „înstigare la delapidare”. Dar din punct de vedere moral, cum s-o calificăm?

La Combinatul avicol Crevedia s-au descoperit fraude, falsuri în acte, în evidența contabilă. Aproape patru ani, între 1962—1965, directorii Gheorghe Bădulescu și Gheorghe Marin, inginer-șef Gheorghe Vamvu și contabilul șef Vasile Munteanu au susținut mari valori din avutul combinatului, operînd conform sistemului: „după noi, poartă”. Nu-i de mirare că cu asemenea „gospodari” ai avutului obștesc și

● CE FACILITEAZĂ ÎNCĂLCAREA LEGII

S-au înfîntat destule cazuri cînd diferiți infractori au găsit un ajutor nesperat în „bunăvoința” sau atitudinea conciliantă a unor persoane dispuse să acopere gravitatea reală a faptelor săvîrșite, sau chiar să-i absolve de consecințele legale. În multe situații temeiul învoacat sînt așa-zisele considerații de „oportunitate”. De pildă, se recurge la diferite justificări cum ar fi

invocarea unor nevoi economice care „împun” ca aplicarea legii să nu aibă loc. Astfel de justificări, care nu au nici un fel de temei, se întîlnesc destul de frecvent. Obținînd în considerare nevoile economice invocate, suspendarea pe cîteva luni a executării pedepselor pronunțate anul trecut împotriva a patru angajați din avut obștesc și din cel personal, întreprinderea „Electro-centrale” Grozăvești din Capitală nu s-a îngrijit de luarea măsurilor necesare pentru încuierea în procesul de producție a celor condamnați în instanță. Întreprinderea a continuat să ceară justiției noi amînări privind executarea pedepselor, invocînd că infractorii — toți patru, fără nici o excepție — sînt deopotrivă indispensabili producției. Și acest lucru după ce tribunalul primise excelente caracterizări despre cei condamnați, provenind de la aceeași întreprindere.

Iată cum se încercară să se creeze o adevărată impunție a unor persoane, folosindu-se considerente alite de strani și de gravitate. Deosebit de periculos se pare faptul că, printr-un asemenea procedeu, cineva își poate aroga dreptul de a crea — în mod fals — iluzia că, prin natura locului pe care-l ocupă în desfășurarea unor anumite activități ori pe baza unor meritte ori-

Cucerirea independenței a constituit o necesitate obiectivă a dezvoltării societății românești

(Urmare din pag. 1)

Dezvoltarea economică a țării s-a reflectat pe plan social în creșterea burgheză, care a dobîndit un rol tot mai important în viața țării și, o dată cu aceasta, în dezvoltarea clasei muncitoare. Datorită strămutării la orașe a unui însemnat număr de țărani, care au devenit muncitori, și imigrării de muncitori, meseriași și mici comercianți populația orașelor a crescut, între 1864 și 1878, într-un ritm de două ori mai rapid decît cea a satelor.

Înființarea unei serii de instituții și organe economice printre care Camera de comerț și industrie, Societatea de credit financiar urban din București, crearea unui reorganizarea a diferiților instituții de stat ca armata, miliția, justiția, completarea tabloului pe care-l oferea un stat avînd toate atribuțiile unei organizații moderne, cu excepția unuia singur: independența națională.

Suzeranitatea Porții asupra Principatelor Române, autonomia lor învecinată fuseseră reconfirmate de congresul de la Paris din 1856 și mai precis reglementate prin convenția de la Paris din 7/19 august 1859, care a menținut suzeranitatea otomană, adăugînd un element nou: garanția colectivă a marilor puteri europene în locul protectoratului țarist.

În acele împrejurări, țara noastră nu putea încheia tratate care să contravină celor stabilite între Poartă și alte țări, nu se îngăduia să ducă o politică comercială proprie și nici o politică vamală de protecție a industriei naționale, care suferea de pe urma concurenței altor țări, nu putea bate o monedă proprie întrucît vremea cînd la noi circulau peste 70 de monede străine, iar zarzaficul și specula înflorea.

Este adevărat că Unirea, înfăptuită prin voința poporului, în ciuda împotrivirii Imperiului Otoman și a altor puteri, abolirea în fapt a jurisdicției consulare (1865), care străzise pînă atunci legilor țării pe supuși străini, introducerea în constituția din 1866 a numelui României, bătărea în 1869 a unor măsuri de autoproclamație, sporirea pesonului și socială a clasei muncitoare, încheierea unor convenții comerciale cu Austro-Ungaria și alte țări europene în pofida stipulațiilor convenției de la Paris, acreditarea în diferite capitale europene a agențiilor diplomatice oficiale ai guvernului — au fost tot așteptate baze în regimul suzeranității. Dar, în ansamblu, dominația străină se menținea și-și punea amprenta asupra vieții naționale, împiedica punerea din plin în valoare a resurselor naturale și a energiei poporului, frîna dezvoltarea economică și socială, împiedica dezvoltarea în care ajunseseră țara noastră, regimul suzeranității otomane și al protecției puterilor europene devenise un anacronism, în lănturarea căruia erau interesate toate clasele sociale. Condițiile interne erau coapte pentru ca la înființarea favorabilă să fie rupte ultimele legături de dependență.

Acel prilej l-a oferit redeschiderea crizei orientale în urma războaielor din Bosnia și Herțegovina (iulie 1878) și Bulgaria (aprilie 1876). Ridicarea luptei de eliberare națională a popoarelor din sud-estul Europei aflate sub stăpînire otomană, criza dezlănțuită în Imperiul Otoman de mișcarea junilor turci etc. păreau să indice că

sosisse momentul disoluției imperiului.

Dar, ca întotdeauna, jocul de interese între marile puteri avea să-și pună pecetea asupra desfășurării evenimentelor în viața țării și, o dată cu aceasta, în dezvoltarea clasei muncitoare. Datorită strămutării la orașe a unui însemnat număr de țărani, care au devenit muncitori, și imigrării de muncitori, meseriași și mici comercianți populația orașelor a crescut, între 1864 și 1878, într-un ritm de două ori mai rapid decît cea a satelor.

Înființarea unei serii de instituții și organe economice printre care Camera de comerț și industrie, Societatea de credit financiar urban din București, crearea unui reorganizarea a diferiților instituții de stat ca armata, miliția, justiția, completarea tabloului pe care-l oferea un stat avînd toate atribuțiile unei organizații moderne, cu excepția unuia singur: independența națională.

Suzeranitatea Porții asupra Principatelor Române, autonomia lor învecinată fuseseră reconfirmate de congresul de la Paris din 1856 și mai precis reglementate prin convenția de la Paris din 7/19 august 1859, care a menținut suzeranitatea otomană, adăugînd un element nou: garanția colectivă a marilor puteri europene în locul protectoratului țarist.

În acele împrejurări, țara noastră nu putea încheia tratate care să contravină celor stabilite între Poartă și alte țări, nu se îngăduia să ducă o politică comercială proprie și nici o politică vamală de protecție a industriei naționale, care suferea de pe urma concurenței altor țări, nu putea bate o monedă proprie întrucît vremea cînd la noi circulau peste 70 de monede străine, iar zarzaficul și specula înflorea.

Este adevărat că Unirea, înfăptuită prin voința poporului, în ciuda împotrivirii Imperiului Otoman și a altor puteri, abolirea în fapt a jurisdicției consulare (1865), care străzise pînă atunci legilor țării pe supuși străini, introducerea în constituția din 1866 a numelui României, bătărea în 1869 a unor măsuri de autoproclamație, sporirea pesonului și socială a clasei muncitoare, încheierea unor convenții comerciale cu Austro-Ungaria și alte țări europene în pofida stipulațiilor convenției de la Paris, acreditarea în diferite capitale europene a agențiilor diplomatice oficiale ai guvernului — au fost tot așteptate baze în regimul suzeranității. Dar, în ansamblu, dominația străină se menținea și-și punea amprenta asupra vieții naționale, împiedica punerea din plin în valoare a resurselor naturale și a energiei poporului, frîna dezvoltarea economică și socială, împiedica dezvoltarea în care ajunseseră țara noastră, regimul suzeranității otomane și al protecției puterilor europene devenise un anacronism, în lănturarea căruia erau interesate toate clasele sociale. Condițiile interne erau coapte pentru ca la înființarea favorabilă să fie rupte ultimele legături de dependență.

Acel prilej l-a oferit redeschiderea crizei orientale în urma războaielor din Bosnia și Herțegovina (iulie 1878) și Bulgaria (aprilie 1876). Ridicarea luptei de eliberare națională a popoarelor din sud-estul Europei aflate sub stăpînire otomană, criza dezlănțuită în Imperiul Otoman de mișcarea junilor turci etc. păreau să indice că

sosisse momentul disoluției imperiului.

Dar, ca întotdeauna, jocul de interese între marile puteri avea să-și pună pecetea asupra desfășurării evenimentelor în viața țării și, o dată cu aceasta, în dezvoltarea clasei muncitoare. Datorită strămutării la orașe a unui însemnat număr de țărani, care au devenit muncitori, și imigrării de muncitori, meseriași și mici comercianți populația orașelor a crescut, între 1864 și 1878, într-un ritm de două ori mai rapid decît cea a satelor.

Dezvoltarea economică a țării s-a reflectat pe plan social în creșterea burgheză, care a dobîndit un rol tot mai important în viața țării și, o dată cu aceasta, în dezvoltarea clasei muncitoare. Datorită strămutării la orașe a unui însemnat număr de țărani, care au devenit muncitori, și imigrării de muncitori, meseriași și mici comercianți populația orașelor a crescut, între 1864 și 1878, într-un ritm de două ori mai rapid decît cea a satelor.

Înființarea unei serii de instituții și organe economice printre care Camera de comerț și industrie, Societatea de credit financiar urban din București, crearea unui reorganizarea a diferiților instituții de stat ca armata, miliția, justiția, completarea tabloului pe care-l oferea un stat avînd toate atribuțiile unei organizații moderne, cu excepția unuia singur: independența națională.

Suzeranitatea Porții asupra Principatelor Române, autonomia lor învecinată fuseseră reconfirmate de congresul de la Paris din 1856 și mai precis reglementate prin convenția de la Paris din 7/19 august 1859, care a menținut suzeranitatea otomană, adăugînd un element nou: garanția colectivă a marilor puteri europene în locul protectoratului țarist.

În acele împrejurări, țara noastră nu putea încheia tratate care să contravină celor stabilite între Poartă și alte țări, nu se îngăduia să ducă o politică comercială proprie și nici o politică vamală de protecție a industriei naționale, care suferea de pe urma concurenței altor țări, nu putea bate o monedă proprie întrucît vremea cînd la noi circulau peste 70 de monede străine, iar zarzaficul și specula înflorea.

Este adevărat că Unirea, înfăptuită prin voința poporului, în ciuda împotrivirii Imperiului Otoman și a altor puteri, abolirea în fapt a jurisdicției consulare (1865), care străzise pînă atunci legilor țării pe supuși străini, introducerea în constituția din 1866 a numelui României, bătărea în 1869 a unor măsuri de autoproclamație, sporirea pesonului și socială a clasei muncitoare, încheierea unor convenții comerciale cu Austro-Ungaria și alte țări europene în pofida stipulațiilor convenției de la Paris, acreditarea în diferite capitale europene a agențiilor diplomatice oficiale ai guvernului — au fost tot așteptate baze în regimul suzeranității. Dar, în ansamblu, dominația străină se menținea și-și punea amprenta asupra vieții naționale, împiedica punerea din plin în valoare a resurselor naturale și a energiei poporului, frîna dezvoltarea economică și socială, împiedica dezvoltarea în care ajunseseră țara noastră, regimul suzeranității otomane și al protecției puterilor europene devenise un anacronism, în lănturarea căruia erau interesate toate clasele sociale. Condițiile interne erau coapte pentru ca la înființarea favorabilă să fie rupte ultimele legături de dependență.

Acel prilej l-a oferit redeschiderea crizei orientale în urma războaielor din Bosnia și Herțegovina (iulie 1878) și Bulgaria (aprilie 1876). Ridicarea luptei de eliberare națională a popoarelor din sud-estul Europei aflate sub stăpînire otomană, criza dezlănțuită în Imperiul Otoman de mișcarea junilor turci etc. păreau să indice că

sosisse momentul disoluției imperiului.

Dar, ca întotdeauna, jocul de interese între marile puteri avea să-și pună pecetea asupra desfășurării evenimentelor în viața țării și, o dată cu aceasta, în dezvoltarea clasei muncitoare. Datorită strămutării la orașe a unui însemnat număr de țărani, care au devenit muncitori, și imigrării de muncitori, meseriași și mici comercianți populația orașelor a crescut, între 1864 și 1878, într-un ritm de două ori mai rapid decît cea a satelor.

Dezvoltarea economică a țării s-a reflectat pe plan social în creșterea burgheză, care a dobîndit un rol tot mai important în viața țării și, o dată cu aceasta, în dezvoltarea clasei muncitoare. Datorită strămutării la orașe a unui însemnat număr de țărani, care au devenit muncitori, și imigrării de muncitori, meseriași și mici comercianți populația orașelor a crescut, între 1864 și 1878, într-un ritm de două ori mai rapid decît cea a satelor.

Înființarea unei serii de instituții și organe economice printre care Camera de comerț și industrie, Societatea de credit financiar urban din București, crearea unui reorganizarea a diferiților instituții de stat ca armata, miliția, justiția, completarea tabloului pe care-l oferea un stat avînd toate atribuțiile unei organizații moderne, cu excepția unuia singur: independența națională.

Suzeranitatea Porții asupra Principatelor Române, autonomia lor învecinată fuseseră reconfirmate de congresul de la Paris din 1856 și mai precis reglementate prin convenția de la Paris din 7/19 august 1859, care a menținut suzeranitatea otomană, adăugînd un element nou: garanția colectivă a marilor puteri europene în locul protectoratului țarist.

În acele împrejurări, țara noastră nu putea încheia tratate care să contravină celor stabilite între Poartă și alte țări, nu se îngăduia să ducă o politică comercială proprie și nici o politică vamală de protecție a industriei naționale, care suferea de pe urma concurenței altor țări, nu putea bate o monedă proprie întrucît vremea cînd la noi circulau peste 70 de monede străine, iar zarzaficul și specula înflorea.

Este adevărat că Unirea, înfăptuită prin voința poporului, în ciuda împotrivirii Imperiului Otoman și a altor puteri, abolirea în fapt a jurisdicției consulare (1865), care străzise pînă atunci legilor țării pe supuși străini, introducerea în constituția din 1866 a numelui României, bătărea în 1869 a unor măsuri de autoproclamație, sporirea pesonului și socială a clasei muncitoare, încheierea unor convenții comerciale cu Austro-Ungaria și alte țări europene în pofida stipulațiilor convenției de la Paris, acreditarea în diferite capitale europene a agențiilor diplomatice oficiale ai guvernului — au fost tot așteptate baze în regimul suzeranității. Dar, în ansamblu, dominația străină se menținea și-și punea amprenta asupra vieții naționale, împiedica punerea din plin în valoare a resurselor naturale și a energiei poporului, frîna dezvoltarea economică și socială, împiedica dezvoltarea în care ajunseseră țara noastră, regimul suzeranității otomane și al protecției puterilor europene devenise un anacronism, în lănturarea căruia erau interesate toate clasele sociale. Condițiile interne erau coapte pentru ca la înființarea favorabilă să fie rupte ultimele legături de dependență.

Acel prilej l-a oferit redeschiderea crizei orientale în urma războaielor din Bosnia și Herțegovina (iulie 1878) și Bulgaria (aprilie 1876). Ridicarea luptei de eliberare națională a popoarelor din sud-estul Europei aflate sub stăpînire otomană, criza dezlănțuită în Imperiul Otoman de mișcarea junilor turci etc. păreau să indice că

sosisse momentul disoluției imperiului.

Dar, ca întotdeauna, jocul de interese între marile puteri avea să-și pună pecetea asupra desfășurării evenimentelor în viața țării și, o dată cu aceasta, în dezvoltarea clasei muncitoare. Datorită strămutării la orașe a unui însemnat număr de țărani, care au devenit muncitori, și imigrării de muncitori, meseriași și mici comercianți populația orașelor a crescut, între 1864 și 1878, într-un ritm de două ori mai rapid decît cea a satelor.

RECLAMAȚII SESIZĂRI RĂSPUNSURI

● În fiecare an, din luna martie și pînă cel mai tîrziu la 10 aprilie, la G.A.S. Drăgășani se executa lucrarea de revizuire și reparare a sistemului de susținere a lăstarilor de pe o plantație de vie de 110 ha. În primăvara aceasta lucrarea respectivă nu s-a mai făcut. Căuza: I.F. Dobra, raionul Iliș, care trebue să înveze G.A.S. Drăgășani 300 mo lemn — cu toate intervențiile scrise și deplasările unor delegați pînă la parchetele de exploatare nu a binevoit să onoreze repariția. Lemnul și-î ține în pădure. De altfel, și întreprinderile forestiere Drăgășani și Băbeni au rămas datorare aceleiași unități importante cantități de lemn pentru susținerea plantațiilor de vie. Este interesant de știut pe ce anume se sprijină conducerea întreprinderilor amintite, de nu-și achită obligațiile contractuale.

● Consumatorii care intră în bufetul „Timis” din Petriș își împart spațiul încăperii cu stive de lăzi și ambalaje care conținea alcoolul o notă cu totul originală. Cel ce intră în restaurant „Transilvania” își împart plăcerea de a sta la masă cu... împerturbarea și nepăsarea ospătarilor cîrți atît cu legea ospitalității cît și cu normele de igienă. Gheorghe PERILEANU, Petriș, Str. Republicii nr. 2 D, ap. 1.

● Fröhlich Sigismund, directorul IPROFIL „23 August” din Tr. Mures, ne-a sesizat încă de la sfîrșitul anului trecut că fabricația livrată de întreprinderile „Fierului”-Arad și UREMOASA-București este de calitate necorespunzătoare. Sesizarea a fost trimisă Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini. În răspunsul primit se arată că problemele sesizate, începînd cu trimestrul I 1967, au fost rezolvate. Cu alte cuvinte, IPROFIL „23 August” nu va mai avea nici un fel de neajururi la broastele de mobilier. O nouă sesizare din partea aceluiași semnatar reduce problema în discuție: IPROFIL Tr. Mures primește în continuare broaste de fabricație. De ce nu s-a găsit „cheia” îmbunătățirii calității lor și, mai ales, de ce s-a comunicat știrulul un neadevăr?

ÎN CE SPIRIT TRATĂM LITERATURA UNIVERSALĂ?

Auzim câteodată exprimându-se părerea că cercetarea literaturii universale este menită să se limiteze la un soi de colportaj, la o acţiune de popularizare, competenţă şi informată desigur, a rezultatelor obţinute.

Nu aş vrea să polemizez cu erorile cele mai evidente ale acestui mod de a gândi; nimeni nu poate susţine în mod serios că se poate obţine o formaţie culturală solidă şi durabilă fără pătrunderea adecvată a tezaurului culturii universale. Rămâne însă deschisă problema eficienţei şi a celor mai potrivite căi pentru propăşirea acestui domeniu de studiu. Într-adevăr, după cum ar fi de neînchipuit ca o specie zoologică anume să poată fi cunoscută complet, fără cunoaşterea mediului în care trăieşte, a unei întregi biocenoză, tot astfel nu putem vorbi despre o înţelegere deplină a culturii naţionale fără acel cadru indispensabil în care ea se manifestă şi care e cultura universală. Ruperea ei din contextul firesc în care a apărut şi s-a dezvoltat, izolarea ei artificială n-ar putea să nu aibă la un moment dat consecinţe nefaste. Iar când vorbim de context firesc nu ne referim pur şi simplu la legăturile culturale nemijlocite (acestea nu sînt în fond decât nişte canale de legătură), ci la ansamblul culturii universale. Acestea au fost de altfel, pînă în prezent, cele două direcţii principale urmate de cercetările de literatură universală de la noi. Au existat pe de o parte investigaţia migraţiilor şi conştiinţioasă a influenţelor reciproce între literatura română şi literaturile vecine, sau marile literaturi ale lumii, a circulaţiei motivelor, a înfrunţilor. Pe de altă parte s-a dezvoltat în ţara noastră, şi mai ales după 1948, un adevărat curent de cercetare care îşi propune să descrieze liniile mari, sensul dezvoltării, elementele comune.

Există la noi o atmosferă propice receptivităţii valorilor create de omenire în decursul timpului, un interes viu pentru ele şi o exigenţă salutară prin permanenţa

generalităţii fără acoperire despre Shakespeare şi Eschil. Concluziile trebuie să fie într-adevăr concludente, adică încoronarea şi consecinţa finală a unui proces lung străbătut cu tenacitate în toate etapele sale. Fără aceasta, adevărul este degradat la rang de platitudinea. As plede, deci, pentru o continuitate sporire a spiritului ştiinţific şi critic în abordarea literaturii universale. Aceasta presupune o sensibilitate extinsă a studiiilor amănunţite specia-

pe drept cuvînt mîndri cu rezultatele obţinute în prelucrare critică a moştenirii literaturii naţionale. Ea a ajuns la anumite metode de lucru, principii de interpretare, bazele pe o importantă experienţă practică. Aceste metode şi principii ar trebui, cred, aplicate cu mai multă îndrăzneală şi în aprecierea literaturilor lumii. Am putea astfel, treptat, ajunge la o asimilare organică a literaturii universale, la o viziune a ei într-un spirit original, proprie spiritului culturii româneşti. Aceasta ar constitui latura de cercetare aplicativă, utilă, de eficienţă nemijlocită a cercetării literaturii universale. Treceea acestei literaturi prin prisma proprie, adaptarea ei la structura intimă a sufletului naţional. Confruntare, apoi asimilare — pe această cale (pe care, inutil de repetat, trebuie să păşim cu multă prudenţă şi spirit critic) vom ajunge la unele indicaţii generale care să fie suportul studiului de amănunt ca şi al activităţii publicistice în domeniul literaturii universale. Şi cred că tot numai o astfel de abordare ar putea avea caracter de mîndrie a culturii, pe de altă parte cu riguroasă ştiinţifică a cercetării speciale, şi, în sfîrşit, să-şi îndrepte clar eforturile spre o raportare originală a literaturii lumii (cu problematica lor) la literatura noastră proprie. În momentul în care o astfel de constelaţie ar începe să se schiţeze, cred că şi problemele atitudinii faţă de fenomenele literaturii moderne ar deveni mai puţin dificile şi am fi scutiţi de ezităriile şi de erorile pe care le mai întâlnim azi în paginile periodiceilor am distinge mai clar şi mai repede ceea ce e pozitiv de ceea ce e negativ, ceea ce putem prelua de ceea ce trebuie să respingem lată, fără îndoială, consecinţe practice palpabile ale cercetării literaturii universale.

Virgil NEMOIANU

puncte de vedere

confruntare a propriei noastre creaţii cu ceea ce s-a produs mai bun în alte părţi. Totodată însă sîntem poate, îndreptăţiţi să cerem mai mult în etapa actuală. Prima problemă este aceea a cercetării de detaliu, a abordării filologice-literare, strict specializate. Desigur, interesul principal, profitul pe care ni-l aduce literatura universală se leagă de semnificaţiile generale, de trăsăturile fundamentale, ferme pe care le desprindem. Dar pentru ca acestea să fie într-adevăr preloasă şi semnificative, bogate în substanţă, ele trebuie să fie rezultate unui proces de distilare atentă, să fie esenţa rezultată din decantaţii repetate ale unui material bogat, variat. Este extrem de periculos să vehiculăm, aş cum facec unseori în prefeţe şi cursuri,

lizate, o recardare la nivelul mondial al studiilor comparatiste, chiar dacă acestea pot părea mai „cenuşii”, mai puţin „profitabile”. Un rezultat general este o adevărat preţios şi util atunci cînd se bazează pe o cantitate masivă de studii de „laborator”, migăloase poate, cu mai puţină arie imediată pot, dar a căror răbdătoare acumulare cantitativă aduce după sine concluzii al căror prestigiu este real şi neîndoielnic. Astfel de cercetări trebuie încurajate în institute şi în catedre; ele presupun totodată existenţa unui anumit număr de publicaţii de strictă specialitate (fie ele chiar de circulaţie restrînsă). Accentuarea spiritului ştiinţific ar putea modifica direcţia multora dintre studiile actuale. Acestea au, după părerea mea, un caracter de multe ori publicistic. Ele se mulţumesc să transmită într-o formă elegantă cunoştinţele filologice, bine stabilite în domeniul de cercetare respectiv. În domeniul studiului literaturii universale ne aflăm câteodată în situaţia de a nu putea distinge exact între articole destinate studiului ştiinţific şi cele destinate popularizării de diferite niveluri.

Dacă deci una dintre cele două direcţii actualmente existente de dezvoltare a studiilor de literatură universală se cere consolidată prin fortificarea spiritului ştiinţific la nivelul mondial al cercetărilor speciale, scotim că şi cealaltă direcţie ar putea cunoaşte o aprofundare şi o largire. Nimeni nu neagă importanţa înregistrării relaţiilor dintre literatura noastră şi alte literaturi. Dar acestea sînt totuşi limitate în număr şi în timp. Mai important ar fi poate confruntarea literaturii şi culturii noastre în ansamblu, a legităţilor ei, a esenţei ei, a spiritului ei, cu literatura şi cultura altor ţări. O astfel de comparaţie ar sta sub semnul unei morfologii a culturii, a unei filozofii a culturii. Persoanele nu pot să nu regret faptul că speculaţiile pe marginea unor astfel de teme au adeseori, chiar şi cînd sînt foarte interesante, un caracter diletant. Îl regret cu atât mai mult cu cît în ţara noastră există tradiţii foarte solide de filozofia culturii, care ar putea să constituie, alături de unele rezultate internaţionale mai recente în acest domeniu, şi fructificarea de metoda filozofică a materialismului dialectic, o bază de lucru pe viitor. Cercetarea de literatură universală este desigur un domeniu specific, dar sensul său final nu poate fi în sine, ci numai într-o filozofie a culturii. Numai aceasta îl poate da o perspectivă amplă şi nobilă. În interiorul acestei perspective s-ar putea ajunge la o adevărată valorificare a întregii moşteniri literare universale. Istoriografia literară din ţara noastră se poate

teatre

- Teatrul de Operă şi Balet: RIGOLETTO — 19.30.
- Teatrul de stat de operă: SECRETELUI MARCO POLO — 19.30.
- Teatrul Naţional „I. L. Caragiale” (sala Comedia): O FEMEIE CU BANI — 20, (sala Studio): CASTILIANA — 19.
- Teatrul de Comedie: RINOCERII — 20.
- Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” (sala din Bd. Schitu Măgureanu nr. 1): D-ALE CARNAVALULUI O FEMEIE CU BANI — 20, (sala din str. Al. Sahia nr. 76 A): CANDIDA — 19.30.
- Teatrul „C. I. Nottara” (sala Maghera): DOUA ORFELINE — 19.30, (sala Studio): SCAUNELE — 20.
- Teatrul „Barbu Delavrancea”: MORISCA — 20.
- Teatrul Mic: JOCUL IELELOR — 19.30.
- Teatrul „Ion Creangă”: LUCEAFARUL DINSPRE ZIUVA — 19.30.
- Teatrul evreiesc de stat: SE CAUTA UN GENERE — 20.
- Studioul Institutului de artă teatrală şi cinematografică „I. L. Caragiale”: ROMULUS CEL MARE — 20.
- Teatrul „Tăndărică” (sala din Calea Victoriei): PUNGUTA CU DOI BANI — 10; 17.
- Teatrul satiric-muzical „C. Tanase” (sala Savoy): PARADA REVISTEI — 19.30, (sala Victoriei): COLIBRI MUSIC-HALL — 19.30.
- Teatrul de stat: CALVADADA CURAJULUI — 19.30.

cinema

- MOMENTUL ADEVARULUI — cinematoscop: PATRIA — 10; 12,15; 14,30; 16,45; 19; 21,15; FESTIVAL — 8,45; 11,15; 18,30; 21.
- JANDARMUL LA NEW YORK — cinematoscop: REPUBLICA (completare Vizita delegaţiei de partid şi guvernamentale a Republicii Populare Bulgaria) — 8,15; 10,15; 12,15; 14,30; 16,45; 19; 21,15; BUCURESTI — 9; 11,15; 13,30; 16,30; 18,45; 21. EXCELSIOR — 10,15; 12,30; 15; 17,30; 20; FERVIAR — 9; 11,15; 13,30; 16,15; 18,45; 21,45; MODERN — 9,30; 11,45; 14; 16,30; 18,45; 21.
- RELAXEAZA-TE, DRAGA!: LUCEAFARUL — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21; TOMIS — 9; 10,15; 12,30; 15; 17,30; 20; GEMINI — 9; 11,15; 13,30; 16,45; 18; 20,30; MELODIA — 9,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21 (la toate completarea Proiecte).
- ROBI: CAPITOL (completare Orient ştiinţific nr. 2) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21; FLAMURA (completare Legenda ciocirilei) — 9; 11,15; 13,30; 16,45; 18,15; 20,30; VOLGA (completare Muntele) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21.
- HAMLET — cinematoscop — 9; 20,45. DIN PRIMAVARA PINA ÎN TOAMNA — 11,45; NOUA ZILE DINTR-UN AN — 14,45; FERIT-VĂ, AUTOMOBILUL! — 17,45 — CENTRAL.
- SAPTE ANI DE CASNIC: CINEMATECA — 10; 12; 14.
- ALBA CA ZAPADA SI CEI 7 SALTIMBANCI: UNION — 15,30; 20,30.
- PROGRAM PENTRU COPII: DOINA — 9; 10.
- OMUL CARE L-A UCIS PE LIBERTY VALANCE: DOINA — 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15; RAHOVA — 15,30; 18; 20,30; VITAN (completare Problema — 11; 15,30; 18; 20,15).
- CINE ESTI DUMNEATA DOMNUL SORGE? — cinematoscop: VICTORIA (completare Imprudentii) 9,30; 12,30; 15,30.
- LENIN ÎN POLONIA: VICTORIA (completare Imprudentii) — 18,15; 20,45.
- JANDARMUL DIN SAINT-TROPEZ — cinematoscop: LUMINA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45; COLENTINA (completare Adam şi Eva) — 10,30; 13,30; 17,45; 20.
- BUMERANGUL: AURORA (completare Legenda ciocirilei) — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,30.
- RIO CONCHOS — cinematoscop: FLOREASCA — 9; 11,15; 13,30; 16; 20,45; BUCGI — 9,30; 12; 16; 18,30; 21 (la ambele completarea Pallady), GIULESTI (completare De la atom la cristal) — 10,30; 15,30; 18; 20,30; ARTA (completare Petrol) — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,45; DRUMUL SARII (completare Orizont ştiinţific nr. 2/1967) — 15,30; 18; 20,30.
- DACII — cinematoscop: FERENTARI (completare Acul) — 10; 12; 15,30; 18; 20,30; CRINGASI (completare Poveste sentimentala) — 15,30; 18; 20,30; UNIREA (completare Arsură) — 15,30; 18; 20,30.
- MONDO CANE — ambele serii: TIMPURI NOI (completare Succesul) — 9,15; 11,15; 14,15; 17,15; 20,15.
- NU SINT DEMN DE TINE: MUNCA (completare Campionii Europei) — 9,30; 11,30; COSMOS (completare Stupiditati) — 10,30; 12,30; 15,30; 18; 20,30.
- DIMINEATA, DEVREME: FLACARA (completare Po urmele lui 1907) — 17,15; 19,15; COTROCENI (completare Orient ştiinţific nr. 2/1967) — 17,30; 19,30.
- A TRECUT O FEMEIE: COTROCENI (completare Orient ştiinţific nr. 2/1967) — 9; 11.
- CASATORIE ÎN STIL ITALIAN: LIRA (completare Poveste pe un metru pătrat) 9,30; 11,30; 15,30.
- FIDELITATE: LIRA (completare Poveste pe un metru pătrat) — 17,30; 19,30.
- RIDEM CU STAN SI BRAN: DACIA (completare Perspectivă în pictură) — 8,30—20,45 în continuare.
- UN FILM CU O FATĂ FERMECĂTOARE: PROGRESUL (completare Autobiografia) — 10,30; 15,30; 17,30; 19,30.
- SECRETUL CIFRULUI UNION — 18.
- GAUDEAMUS IGITUR: FLOREASCA — 18,30.
- DRAGA BRIGITTE — cinematoscop: MOŞILOR (completare Hărăpăreţul Ahmed) — 15,30; 18; 20,30.

„Deutsches Theater“ — Berlin în turneu în ţara noastră

Luna viitoare ne vitezăză ţara cunoscuta formaţie teatrală din capitala R. D. Germaniei, „Deutsches Theater”.

După o existenţă şi o activitate de mai bine de un secol, „Deutsches Theater”, condus de prof. Wolfgang Heinz, şi-a câştigat aprecierea publicului din patria sa, precum şi din ţările în care a prezentat spectacole: Franţa, Belgia, Bulgaria, Italia, Austria, Finlanda, Suedia, Anglia, Polonia, Cehoslovacia, Ungaria, R. F. a Germaniei etc.

Turneul pe care „Deutsches Theater” îl întreprinde în ţara noastră constituie un eveniment cultural, datorită alt distributiei de prim ordin a spectacolelor, cit şi repertoriului ales: poemul dramatic „Natan Inteleptul” de Gotthold Ephraim Lessing şi comedia fantastică „Dragonul” de Evgheni Schwarz. Spectacolele vor avea loc după cum urmează: la Bucureşti, în zilele de 16 şi 17 mai, ora 19,30, în sala Comedia a Teatrului Naţional „I. L. Caragiale” şi „Dragonul” — în zilele de 19 şi 20 mai, ora 19,30, în aceeaşi sală.

„Natan Inteleptul” — cu Wolfgang Heinz în rolul titular — în zilele de 16 şi 17 mai, ora 19,30, în sala Comedia a Teatrului Naţional „I. L. Caragiale” şi „Dragonul” — în zilele de 19 şi 20 mai, ora 19,30, în aceeaşi sală.

Lasurile popularelor prin cîntece” îşi intitulase cu aproape două veacuri în urmă ilustrul scriitor filozofic şi dramaturg, conţinutul ei plin de vaste semnificaţii.

Dacă pe atunci asemenea cuvinte aveau o rezonanţă inedită, acum, cînd cercetările folclorice fundamentate deja pe o bogată tradiţie — cunosc o amploare deosebită, apare tot mai evidentă impresia că în creaţia folclorică palpă intens marea suflare a poporului. Conştiinţa acestui fapt îl determina pe Delavrancea să afirme că în poezia noastră populară vibrează „sufletul poporului nostru, evoluînd în sirul vremurilor”, subliniînd astfel conţinutul adînc pe care atît de incisiv îl tălmăcesc creaţiile poetice ale poporului nostru: „glasul” sau milenar, expresie a inteltecţiunii, gândirii şi fanteziei sale creatoare, măturte elocventă a experienţei sale de viaţă, a frământărilor sale existente social-istorice.

Inflexiunile dominante ale acestui „glas” aşa cum s-au vădit ele de-a lungul timpului în creaţiile folclorice încearcă să le recepteze Liviu Rusu în cartea sa şi să le explice în raport cu împrejurările social-istorice care le-au produs, printr-o minuţioasă studiere a pieselor reprezentative şi a numeroaselor lor variante în scopul de a reconstitui în multiplele sale accepţiuni şi înfăţişări acea viziune asupra lumii care se desprinde din poezia noastră populară. Autorul insistă asupra termenilor şi profundelor determinări de ordin social şi istoric care şi-au pus amprenta asupra creaţiei poeziei, demonstrînd convingător că viziunea pe care reuşeşte să ne-o transmită nu poate fi înţeleasă în afara ei ca un reflex intim al existenţei sociale a poporului. Aşa se explică de fapt de ce viziunea aceasta despre lume şi viaţă va căpăsi o creaţie poetică populară o concretă

sensibilă, o pregnantă vie, oglindind mentalitatea şi stările sufletete generare de fapte şi împrejurări sociale ce s-au înscris în diferitele epoci ca momente semnificative ale zbucimăţii istoriei a poporului nostru. E lesne de presupus astfel — şi poezia populară ne confirmă acest fapt prin exemplele

Liviu Rusu:

Viziunea lumii în poezia noastră populară

note de lector

„Miorita”, capătă o pondere deosebită în contextul lucrării, autorul desfăşurînd aici o analiză temeinică, documentată, afirmînd puncte de vedere proprii (în ce priveşte sensul şi elementele de bază — interpretarea momentelor şi motivelor principale — care definesc structura acestei balade) pe care nu există să le raporteze şi să le confrunte cu rezultatele altor cercetări întreprinse asupra aceleiaşi creaţii folclorice. Interesante prin con-

„Miorita”, capătă o pondere deosebită în contextul lucrării, autorul desfăşurînd aici o analiză temeinică, documentată, afirmînd puncte de vedere proprii (în ce priveşte sensul şi elementele de bază — interpretarea momentelor şi motivelor principale — care definesc structura acestei balade) pe care nu există să le raporteze şi să le confrunte cu rezultatele altor cercetări întreprinse asupra aceleiaşi creaţii folclorice. Interesante prin con-

„Miorita”, capătă o pondere deosebită în contextul lucrării, autorul desfăşurînd aici o analiză temeinică, documentată, afirmînd puncte de vedere proprii (în ce priveşte sensul şi elementele de bază — interpretarea momentelor şi motivelor principale — care definesc structura acestei balade) pe care nu există să le raporteze şi să le confrunte cu rezultatele altor cercetări întreprinse asupra aceleiaşi creaţii folclorice. Interesante prin con-

zintă: prof. univ. Boris Cazacu, membru corespondent al Academiei, 1940 — La ordinea zilei! — Organizarea ştiinţifică a producţiei şi a muncii. 20.00 — Gong — emisiune de actualitate teatrală. 20.15 — Teleglob. Emisiune de călătorii geografice. — Pe urmele incasilor. 21.00 — Solisti de operă interpretînd romanele. 21.00 — Memoria peliculei. Cum se distruge biocenia. 21.20 — Film documentar artistic: Flammeno. 22.00 — Muzica la ea acasă. Emisiune despre şi cu Filarmonica de Stat „George Enescu”. 22.30 — Dosarul nr. 2240 — Din curiozitate: muzică uşoară. 23.00 — Teleglobul de noapte.

tv

18.00 — Pentru cei mici. În loc de cinema „Jocul de-a carnavalul” 18.10 — Pentru tineretul şcolar: Studioul pionierilor. 18.50 — Publicitate. 19.00 — Teleglobul de seară. — Agenda economică. 19.27 — Buletinul meteorologic. 19.30 — „Mult e dulce şi frumos”. Emisiune de limbă română contemporană. Pre-

CRONICA DE CONCERT TRIBUNA TINERILOR SOLIŞTI

Despre ciclul de concerte intitulat „Tribuna tinerilor solisti” s-a mai scris; nu este însă de prisos a sublinia încă o dată semnificaţia şi importanţa acestei iniţiative a Radioteleviziunii. Talentele tinere, crescute cu sîrguinţă şi

despre ciclul de concerte intitulat „Tribuna tinerilor solisti” s-a mai scris; nu este însă de prisos a sublinia încă o dată semnificaţia şi importanţa acestei iniţiative a Radioteleviziunii. Talentele tinere, crescute cu sîrguinţă şi

Orchestra — dirijor Emanuel Elenescu — a creat, în general, ambianţa necesară, cu rezerva pentru nivelul „de citire” a simfoniei în concertul de acest gen. Amplasamentul harpă este tratat sub fe de cel mai înalt nivel, fără excepţie, pentru a crea climatul propice nu numai unei rapide afirmări a tinerilor solisti ci şi înlocuirii unui spirit de sănătoasă exigenţă, spirit a cărui lipsă o mai simţim pe ici pe colo în viaţa muzicală.

Petru CODREANU

con- certe

Joi, la orele 20.00, are loc în studioul de concert ale Radioteleviziunii concertul orchestrei de studio a Radioteleviziunii. Dirijor — Carol Liviu. În program: Concertul nr. 2 pentru orgă şi orchestră. Solist: Josef Gerstenmaier. — Ananier, dansă — Concertul pentru violoncel şi orchestră. Solist: Dumitru Moţoiu. — F. Poulenc — Vocea Umană. Solistă: Teodora Lucaşcu, artistă emerită.

Adrian ANGHIELESCU

PRIMIRE LA CONSILIUL DE MINIȘTRI A MINISTRULUI EDUCAȚIEI AL R. P. UNGARE

Miercuri, 26 aprilie, tovarășul Emil Bodnar, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, a primit pe tovarășul Ilku Pal, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.S.U., ministrul educației al Republicii Populare Ungare.

Cu prilejul prezenței în țara noastră a ministrului educației al R. P. Ungare, Ilku Pal, ambasadorul acestei țări la București, Jozsef Vince, a oferit miercuri un dejun. Au participat Pompiliu Macovei, președintele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, Ștefan Bălan, ministrul învățământului, Vasile Gliga, adjunct al ministrului afacerilor externe, și alte persoane oficiale. (Agerpres)

Semnarea Protocolului româno-austriac privind listele de mărfuri pe 1967

În ziua de 26 aprilie, în urma tratativelor care au avut loc la București între delegațiile română și austriacă, s-a semnat, de către Ministerul Comerțului Exterior, Protocolul privind listele de mărfuri pe 1967 în cadrul Acordului comercial pe termen lung între Republica Socialistă România și Republica Austria.

Protocolul permite creșterea în continuare a schimburilor de mărfuri între cele două țări, prevăzând la exportul român produse chimice, mașini și utilaje, produse ale industriei ușoare și alimentare etc., iar la import: materiale refractare, oțeluri, laminate, mașini și instalații, produse ale industriei ușoare etc. (Agerpres)

MINISTRUL AGRICULTURII, PISCICULTURII ȘI ALIMENTAȚIEI AL MARII BRITANII VA FACE O VIZITĂ ÎN ȚARA NOASTRĂ

În perioada 1 la 5 iunie 1967, ministrul agriculturii, pisciculturii și alimentației al Marii Britanii, F. Peart, va face o vizită în țara noastră, la invitația președintelui Consiliului Superior al Agriculturii, Nicolae Giosan. (Agerpres)

Cronica zilei

Academia italiană „Della vite e del vino” a acordat la recenta sa sesiune titlul de membru corespondent profesorului dr. David Davidescu, apreciind lucrările sale științifice în domeniul agrochimiei.

Miercuri seară a sosit în Capitală o delegație a Camerei de comerț și industrie din Slough — Marea Britanie, condusă de M. T. Clarke, care face o vizită în țara noastră. La sosit, în Gara de Nord, delegația a fost întâmpinată de funcționari superiori ai Camerei de comerț, precum și de membri ai ambasadelor Marii Britanii la București.

Cu prilejul încheierii „Zilelor tehnico-științifice austriece”, ambasadorul Austriei la București, Johann Manz, și Prezidiul Comitetului Federal de Comerț și Industrie din Austria au oferit miercuri seară o recepție la Casa Centrală a Armatei.

Au participat reprezentanți ai conducerii Ministerului Afacerilor Externe și ai unor ministere și instituții centrale economice.

Ambasadorul Turciei la București, Kâmuran Gürün, a oferit miercuri un cocteil cu prilejul prezenței în țara noastră a unui grup de muzicieni din Turcia.

Printre invitații se aflau funcționari superiori din Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă și Ministerul Afacerilor Externe, muzicieni și alți oameni de cultură și artă.

EXPOZIȚIE DOCUMENTARĂ CONSACRATĂ ANIVERSĂRII PROCLAMĂRII INDEPENDENȚEI ROMÂNIEI

La Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România, s-a deschis o expoziție documentară, consacrată aniversării a 90 de ani de la proclamarea independenței naționale a României. Expoziția cuprinde și unele documente originale inedite, puse la dispoziție de către Arhivele Statului din București, Ministerul Afacerilor Externe, Biblioteca Academiei și Muzeul Militar Central. Documentele înfățișează lupta eroică a ostașilor români în bătăliile de la Grivița, Plevna, Rahova, Smârdan, Vidin, susținerea războiului de către întregul popor. Sunt expuse documente care evocă vitejia ostașilor celor două armate, rusă și română, a voluntarilor bulgari în războiul din 1877—1878, precum și eoul internațional al victoriilor armatei române.

Sosirea în Capitală a ministrului afacerilor externe al Republicii Irak

La invitația guvernului Republicii Socialiste România, miercuri seară a sosit în Capitală ministrul afacerilor externe al Republicii Irak, Adnan al Pachachi, care face o vizită în țara noastră.

La aeroport erau, de asemenea, prezenți Mohamed Fahmy Hamad, ambasadorul Republicii Arabe Unite, și Sandor Argelan, consilier al Ambasadei R. P. Ungare la București. (Agerpres)

PLEGAREA PRIM-VICEPREȘEDINTELUI CAMEREI FEDERALE DE COMERȚ A AUSTRIEI

Miercuri dimineață a părăsit Capitala dl. Rudolf Seidl, prim-vicepreședinte al Camerei Federale de Comerț a Austriei, care a făcut o vizită în țara noastră cu prilejul desfășurării Zilelor tehnico-științifice austriece, organizate la București.

La aeroportul Băneasa au fost prezenți Titus Cristureanu, vicepreședinte al Camerei de Comerț a Republicii Socialiste România, precum și Gerhard Loschnig, atașat comercial al ambasadei Austriei la București. (Agerpres)

ACAD. NICOLAE CERNESCU

În ziua de 26 aprilie 1967 a înțecat din viață academiianul Nicolae Cernescu, eminent om de știință, specialist de renume în domeniul științei solului.

Acad. Nicolae Cernescu s-a născut la 31 august 1904, la Cimpulung-Muscel. A obținut licența în științele fizico-chimice la Universitatea din București și titlul de doctor în științe la Politehnica din Zürich.

A activat în învățământul superior la catedra chimie-fizică și analitică a Politehnicii din București și apoi ca profesor de pedagogie la Institutul Agronomic „N. Bălcescu”.

A desfășurat o bogată activitate de cercetare științifică în pedagogie, domeniu în care a elaborat numeroase lucrări privind chimia, gena, geografia solurilor, apreciate în țară și peste hotare, a întreprins vaste cercetări de teren în vederea clasificării solurilor, a inițiat, condus și realizat ampla lucrare „Harta solurilor din România”, apărută în anul 1964.

Acad. Nicolae Cernescu a reprezentat cu cinste pedagogia românească în cadrul diferitelor organizații științifice internaționale de specialitate. În perioada 1960—1964 a fost președintele Societății internaționale de știința solului, iar în ultimii ani, membru al Comitetului consultativ pentru aplicarea științei și tehnicii la dezvoltare, de

pe lângă Consiliul economic și social al Organizației Națiunilor Unite.

În anul 1955 a fost ales membru corespondent al Academiei Republicii Socialiste România, în 1963 membru titular, apoi președinte al secției de științe agricole și silvicultură. În 1963 a fost ales membru al Academiei de științe agricole din Berlin.

Pentru merite deosebite, acad. N. Cernescu a fost decorat cu ordine și medalii ale Republicii Socialiste România.

Încetarea sa din viață reprezintă o grea pierdere pentru știința românească, pe care a slujit-o cu devotament și dăruire.

PREZIDIUL ACADEMIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI COMITUL DE STAT AL GEOLOGIEI SOCIETATEA NAȚIONALĂ ROMÂNĂ DE ȘTIINȚA SOLULUI

Corpul defunctului se află depus la Institutul Geologic din Șos. Kiseleff nr. 2. Accesul publicului este permis din 27 aprilie 1967, între orele 12—15 și 18—20, iar vineri, 28 aprilie, între orele 9—12, adunarea de doliu se va ține vineri, la ora 12, în inhumarea va avea loc la cimitirul Belu, la ora 15.

Mărfuri cu prețuri reduse

În urma recentei hotărâri a Consiliului de Miniștri cu privire la reducerea prețurilor de desfacere cu amănuntul la unele produse cum-părătorii pot beneficia în achiziționarea unor obiecte de uz casnic și gospodăresc. Mașina de cusut „Ileana”, tip masă, poate fi cumpărată cu 1 800 lei (preț vechi 2 355 lei), iar tip mobilă cu 2 500 lei (preț vechi 2 855 lei). A fost redus și prețul aspiratoarelor „Record” de la 890 lei la 765 lei. Noul preț al radioreceptorului auto tranzistor „Dundrea” este 1 200 lei.

Mărfurile enumerate mai sus sînt doar cîteva dintre cele care vor fi puse în comerț cu prețuri cu cost redus.

Important pentru automobilisti

Pe baza decretului 328/66 și a H.C.M. nr. 772/66 cu privire la circulația pe drumurile publice și obligația conducătorilor auto de a poseda cunoștințe și mijloacele necesare acordării primului ajutor în caz de accident, cooperativă „Electrometal” din Ploiești, str. Romană nr. 46, a trecut la fabricația, în serie, a unor truse medicale de urgență pentru dotarea autovehiculelor. Produsul a fost avizat de către organele de mișcare și sanitară competente.

Cooperativa execută două tipuri de asemenea produse: truse pentru mijloacele de transport în comun (autobuze, microbuz etc.) la prețul cu amănuntul de 300 lei și truse pentru autoturisme, autocamioane și alte autovehicule la prețul cu amănuntul de 225 lei.

Cum se explică înfrîngerile suferite de laburiști în recentele alegeri

(Urmare din pag. 1)

muncitoresc al Londrei. Mi-a deschis o femelă tină, simpatică, cu un copil în brațe. „Să vezi, mi-a spus ea, noi totdeauna am votat cu laburiștii, dar de data asta nu o vom mai face”. Cînd am întreat-o de ce, mi-a răspuns: „fiindcă sotul meu, mecanic, este într-o situație foarte grea. Deși a urmat un curs de recalificare, nu i s-a oferit decât o slujbă pentru care primește cu 3—5 lire săptămînal mai puțin decît mergea înainte. Or, cu un venit mai mic decît cel anterior nu reușim să facem față cheltuielilor curente. Noua firmă la care lucrează spune că nu poate să mărească salariile angajaților săi deoarece guvernul a înghețat prețurile de producție. Ca urmare, salariul sotului meu este și el înghețat, dar în același timp prețurile pe care trebuie să le plătim pentru diferite obiecte și servicii de imediată necesitate nu sînt înghețate, ci cresc”. Cu alte cuvinte, familia mecanicului a fost lovită atît de măsurile privitoare la restricțiile de credit, cit și de înghețarea salariilor. Multe alte familii au fost lovite și mai greu. Și alți activiști ai partidului laburist, care au fost în campania electorală, mi-au spus că li s-au ridicat prețurile similare. Dar în ce privește viitorul?

Registru de balanță de plăți a Angliei a dus la o scădere a valorii lirei. Avînd în vedere că cursul internațional al lirei era în pericoll, guvernul a luat la 20 iulie 1966 măsuri deflaționiste drastice. Creditele au fost reduse, iar procentul dobînzii a fost majorat. S-au pus impozite pentru a micșora puterea de cumpărare. Efectele acestor măsuri nu s-au lăsat așteptate. Șomajul s-a dublat, ajungînd la 600 000 de oameni; investițiile în noi întreprinderi au dat înapoi.

A doua măsură guvernamentală care a dat naștere la mari nemulțumiri în rândurile membrilor de sindicat și ale familiilor lor a fost „legea privind prețurile și veniturile”. În baza acestei legi, sindicatele nu au voie să declanșeze o luptă revendicativă pentru majorarea de salarii dacă nu au anunțat cu 4 luni înainte nou înființatul Consiliu pentru prețuri și venituri. Nerespectarea prevederilor de mai sus se sancționează cu amenzi pînă la 500 de lire, care, în caz de nepăsare, pot fi transformate în închisoare. E-adevărat că aceste sancțiuni n-au fost puse încă în aplicare. Dar este fapt că în ultimele 12 luni salariile au rămas înghețate.

Desi, în principiu, prețurile, profiturile, dividendele și salariile sînt toate supuse controlului, în practică numai salariile sînt serios restrinse. Chiriile, biletele de autobuz și de tren, prețurile la mărfurile de larg consum au crescut. Peste 160 de societăți au sportat dividendele pe care le plătesc acționarilor (chiar într-o perioadă în care comerțul nu prospera).

Criteriul cel mai sigur de apreciere a măsurilor de înghețare a salariilor și a măsurilor deflaționiste este eficacitatea lor. Or, ele s-au dovedit ineficiente. De fapt, aceste măsuri nu au nimic de-a face cu cauza principală a dificultăților economice ale Angliei. Este ca și cum un om care are o eczemă se duce la medic și acesta îl operează de stomac. E clar că leacul n-are nimic comun cu boala, ba din contră, acesta poate să provoace un serios prejudiciu.

Măsurile menționate sînt atît de nepopulare în rîndul sindicatelor încît unele din acestea s-au desprins pur și simplu de partidul laburist. Ca exemplu pot fi citate sindicatele muncitorilor olari și anumite ramuri ale sindicatelor textiliștilor. Desigur, deși se poate manifesta înțelegere față de asemenea hotărîre a unor sindicate, personal o regret. După părerea mea, dacă aceste sindicate doresc să-și sporască influența, ele ar trebui să militeze din interiorul partidului pentru a doptarea punctelor lor de vedere.

Care a fost reacția aripii de stînga a laburistilor și a sindicatelor față de rezultatele dezastuoase ale recentelor alegeri? Este caracteristică în acest sens cuvîntarea deputatului James Dickens: „Răspunderea pentru rezultatele proaste obținute de laburiști în alegerile locale — a declarat el — trebuie pusă pe seama politicii uzate, promovate de guvern pentru a fi pe placul Băncii Angliei și al City-ului, pe plan intern, iar, pe plan extern, Fondului Monetar Internațional și principalilor bancheri ai Europei occidentale. „Dacă națiunea acceptă filozofia economică care se ascunde în spatele bugetului, rezultă că Anglia poate să-și echilibreze balanța de plăți numai cu prețul șomajului și al unei creșteri economice foarte frăve”.

Înfrîngerea electorală suferită de politica dusă de aripa dreaptă a partidului laburist confirmă pe deplin criticile aduse de aripa stîngă a partidului laburist atît în cadrul parlamentului cît și în afara sa în ultimii trei ani. Acum se impune mai mult ca orînd ca guvernul să acorde mai puțină atenție bancherilor și finanței internaționale și mai multă atenție nevoilor mișcării muncitorești, care s-a pronunțat în mod consecvent pentru o politică de alternativă. Cheia acestei politici se poate găsi — după părerea mea și a unor cercuri largi de laburiști — în cuvintele lui Paul Baran, un economist respectabil, care a scris: „Relațiile noastre comerciale cu restul lumii arată că avem mari rezerve. Numai cheltuielile militare ale guvernului pentru bazele de pește sînt sînt acestea care ne pun în inercătură”. De altfel, acest lucru reiese și din cuvîntarea ministrului de finanțe, care a afirmat că dacă nu ar fi trebuit să cheltuiem bani cu bazele noastre militare de pește mări, nu am trece prin nici o criză. Într-adevăr, domeniul cheltuielilor militare este singurul domeniu în care guvernul poate să opereze cu folos, reducîndu-și a lui în oamenii muncii. Este știut că Congresul anual laburist a adoptat, cu o majoritate de o jumătate de milion de voturi, o rezoluție prin care se cerea reducerea drastică a angajamentelor și cheltuielilor militare în Orient și în Germania occidentală. Dar pînă în prezent nu s-a dat nici un semn în acest sens. Este de așteptat ca acum, după ultimele alegeri, să se intensifice foarte mult presiunea în vederea reducerii cheltuielilor militare. În ultimii doi ani diferite sondaje au arătat că opinia publică cere din ce în ce mai insistenț o reducere a cheltuielilor militare. Faptul dovedește că acțiunile desfășurate în acest sens de mulți activiști ai partidului laburist încep să dea roade. De altfel, ziarul „Times” și alte zăre centrale arată că circula multe zvonuri cu privire la o eventuală reducere a cheltuielilor militare. Este evident că majoritatea activiștilor de stînga nu vor înceta lupta pînă cînd nu vor vedea efectua în mod concret economii drastice în domeniul cheltuielilor militare.

Actualul guvern laburist mai are încă patru ani pînă la alegerile generale. Dacă astăzi sîntem să se aleasă destul de slabe, el mai are tot timpul să se redreseze. Cu un alt priel, Harold Wilson a spus: „În politică, chiar o săptămînal înseamnă foarte mult”. Dar mulți membri ai partidului laburist sînt de părere că pentru a schimba starea de spirit a corpului electoral în favoarea noastră este nevoie de o schimbare radicală a politicii. După ce a cunoscut rezultatele recente consultărilor electorale, guvernul a spus că nu are de gînd să-și schimbe politica economică, dar nici să-și comită o sinucidere politică. Eu consider că dacă membrii mișcării laburiste și ai sindicatelor doresc cu tot dinadinsul o anumită politică și sînt hotărîți să lupte pentru ea, ei vor putea să silească guvernul să-și aplece urechea la doleanțele lor.

ATLETISMUL în școală și universitate

bine înșă ca toți profesorii de educație fizică să înțeleagă că dacă inițial se face selecția atletică a tuturor elevilor, pot fi alese elemente bune pentru toate sporturile. Numai cei cu calități deosebite de viteză, detentă, forță vor fi îndrumați spre atletismul de performanță. Ceilalți vor trece la jocuri, unde calitățile lor atletice, poate mai modeste, sînt suficiente pentru a deveni buni sportivi.

Scolarii deci nu practică atletismul fiindcă de regulă profesorii insistă în neglijarea, și, în general, direcțiunile școlilor sînt cu totul indiferente la valoarea educativă și estetică a acestui sport.

Nimeni, în învățămînt, n-ar putea răspunde, de către cadrele didactice și conducerea școlilor, a cerințelor programelor de învățămînt, de promovarea cu curaj în cadrul lecțiilor a metodelor noi de pregătire fizică a elevilor (atletismul revenindu-i multe din rolurile cele mai importante) — cu alte cuvinte „de ridicarea pe o treaptă superioară a predării educației fizice în toate unitățile școlare din învățămîntul de cultură generală, profesională și tehnică” — cerință de prim rang menționată în recentele „Instrucțiuni” pe această temă elaborate în comun de Ministerul Învățămîntului și Consiliul general al U.C.F.S.

de prof. Virgil LUDU

lucru care, la prima vedere, par miraculoasă: atletismul este practicat de sute și sute de mii de școlari, conducerea școlilor respective neconștientă și situate atletismul la periferia activităților recreative și de fortificare rezervate elevilor. De aci, grija ce în cadrul școlilor să fie amenajate baze sportive (nu neapărat ultramoderne), dotate cu materiale specifice atletismului. Și, fără să se mai pună problema dacă educația fizică și sportul influențează procesul general de învățămînt — căci toată lumea este convinsă de justiciu dicționului „mens sana in corpore sano” (cînd te gîndești că la noi sînt încă „voci” care susțin... contrariul) — toate forțele sînt îndreptate spre dezvoltarea diverselor activități sportive. În unele țări, chiar examenul de bacalaureat presupune trecerea unor probe sportive (din atletism în primul rînd). De ce oare la noi sportul este aproape exclus la ultima clasă de liceu? Este el întru-adevăr un „rau” care trebuie să se ferească tinerii absolvenți?

În condiții, nu poate fi vorba nicicum de aplicarea cu simă de azi medicul cu reputație — s-au numărat printre recordmanii și campioni țării. Din cite am aflat, clubul „Medicina”-București are actualment tot felul de secții sportive, numai secția de atletism nu — sau poate da, dar... problema. Atletismul studențesc ieșean nu are drept, o tradiție veche; dar cine oare îi împiedică pe cei ce răspund de sportul universitar din Iași să formeze această tradiție. În rîndul numeroșelor cadre universitare de specialitate se numără, din cite știu, și un fost campion la sîritura în înălțime. Dar nu numai la această probă, în care ne situăm destul de departe de nivelul european, ci și la alte probe atletice, atletismul studențesc ieșean nu este reprezentat cum se cuvine.

Din păcate, exemplificarea de mai sus nu este deloc limitativă; repet, ea reflectă o situație aproape generală și, cu altă mai gravă, cu cit pînă și puținii atleți proveniți din licee se plafonează sau abandonează atletismul o dată cu primii ani de studenție.

8 ani, unde nu se face inițierea atletică, continuat apoi în licee, unde nu se lucrează metodic și deci nu se obțin performanțe de luat în seamă — acest „șant al slăbiciunii” cuprinde și sportul universitar. Aci cadrele din domeniul atletismului a-pai și mai pronunțat.

Știu, de pildă, că în imediata apropiere a Facultății de medicină din Capitală există o frumoasă bază sportivă. Știu, de asemenea, că „medicinii” noștri nu o veche tradiție sportivă; cu ani în urmă, ei dominau, ca număr și performanțe, atletismul nostru universitar. La vremea studenției, Clement Baciu, Ion Wiesenmayer, Andrei Demeter, Laurian Taus —

cordă încă, practic, concret, sprijinul necesar cluburilor studențesci, ale căror secții atletice își duc viața mai mult pe hirtie. La Brașov, spre exemplu, studenții Institutului politehnic se pregătesc în alte cluburi, iar Institutul pedagogic, care are club, nu are performenți. La Cluj și Timișoara (centre universitare cu tradiție în atletism), la București, Iași și Galați activitatea atletică, de masă ca și cea de performanță, se menține într-un anonim aproape complet. Te întreb: în orășele respective nu există consilii U.C.F.S., U.A.S.R., cluburi sportive studențesci? Este greu să califici altfel decît „indiferență” atitudinea acelor cadre de specialitate din facultăți care — deși posedă temeinice cunoștințe în domeniul atletismului, și uneori au (sau pot avea) și condiții materiale corespunzătoare — neglijează acest sport atît de necesar.

Practicarea sportului în școli și facultăți nu urmărește doar depistarea și formarea performențelor sportive. Cuprinderea tinerului la o activitate recreativ-sportivă are, în vedere, înainte de toate, fortificarea organismului, mărirea capacității de muncă. Trebuie spulberată ideea — de altfel dezmințită de numeroase exemple — că „sportul nu face casă bună cu cartea”. Au existat și există studenți care au făcut chiar și sport de performanță, fără să neglijeze studiile; unii din ei sînt azi specialiști venerabili.

Școala facultatea au dat și cu altă mai mult azi trebuie să dea societății nu numai specialiști buni într-un domeniu sau altul de activitate, ci oameni robusți, sănătoși, capabili să lucreze cu randament ridicat orele de serviciu. Tocmai de aceea, economistul sau contabilul, inginerul agronom sau medicul, are nevoie — să nu vi se pară curios — de gimnastică și atletism, spre exemplu, în aceeași măsură poate ca studiul cursului de specialitate.

viața internațională

S.U.A. intensifică atacurile aeriene împotriva R. D. Vietnam

HANOIUL ȘI HAIFONGUL DIN NOU BOMBARDATE

HANOI 26 (Agerpres). — Marți dimineață, în jurul orei 9,00, aviația americană a atacat prin surprindere o serie de obiective economice din capitala R. D. Vietnam, Hanoi, între care depoul de locomotive și triajul câșilor ferate, podul de peste Fluviul Rosu, care leagă cele două părți ale Hanoiului, și depozitul de carburanți situat în aceeași zonă.

După cum anunță agenția V.N.A., aviația americană a continuat să bombardeze în cursul zilei de miercuri Haifongul, împrejurimile Hanoiului, precum și provinciile nord-vietnameze Quang Ninh, Phu Tho, Vinh Phuc și oțite. Unitățile de apărare antiaeriană ale Armatei populare vietnameze au reușit să doborâre 11 dintre avioanele inamice. Cinci din acestea au fost doborâte în zona portului Haifong. Unitățile locale au distrus, de asemenea, un elicopter. Forțele armate și populația Hanoiului au doborât două avioane și au capturat piloții.

Potrivit unor rapoarte suplimentare, în zilele de 22 și 24 aprilie au mai fost doborâte alte două avioane, ceea ce ridică la 1813 numărul total al avioanelor americane nimicite până în prezent de forțele armate vietnameze.

Marți a fost bombardată pentru prima oară rada portului Haifong, unde se aflau ancorate numeroase nave străine. Una dintre ele, cargoul englez „Dartford” a fost lovită, șase maricari fiind răniți. Câ-

pitantul navei și-a exprimat indignarea în legătură cu atacul săvârșit asupra cargoului.

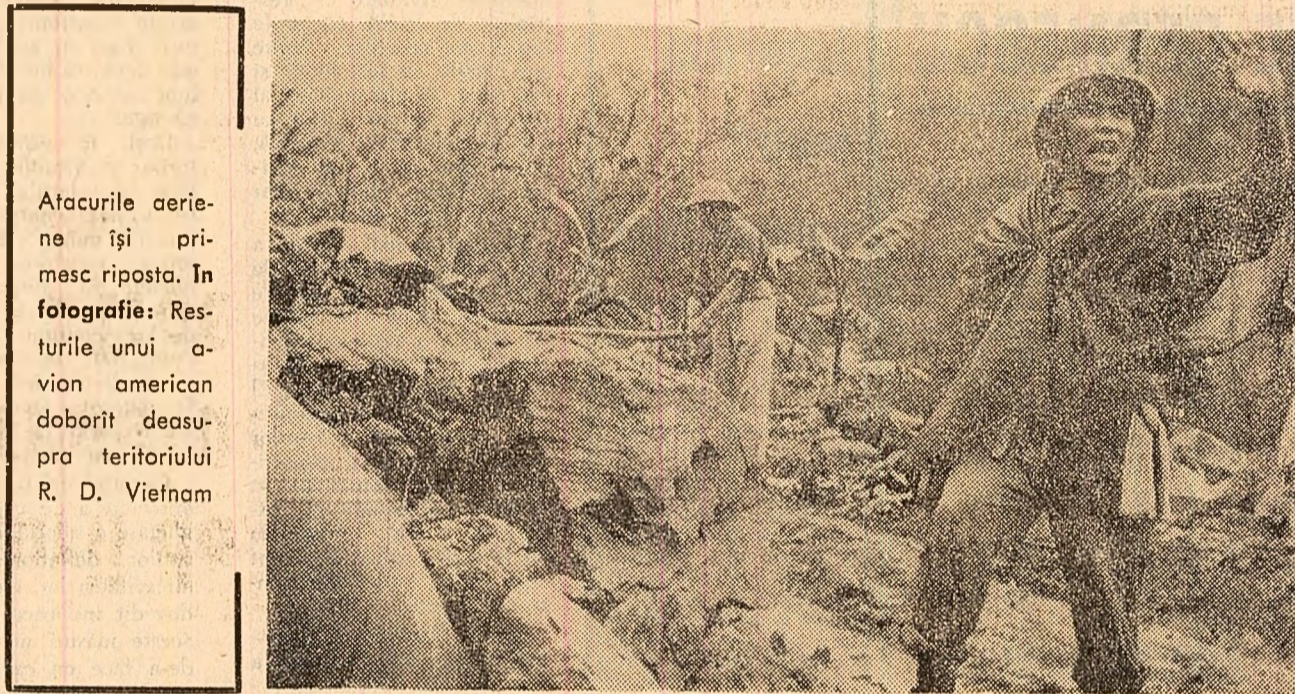
Împreună cu un grup de corespondenți ai presei străine, mă aflam în momentul atacului la sediul Comisiei de anchetare a crimelor comise de americani în Vietnam, pentru a lua cunoștință de efectele unor arme distrugătoare folosite de agresori. Din căpșturile improvizate în jurul clădirii, am văzut trombele de fum și flăcările provocate de exploziile bombelor lansate de aviația americană. Fazele atacului și lupta aeriană desfășurate deasupra orașului au fost filmate de o echipă de cinești unguri.

Imediat după încetarea bombar-

damentelor aeriene am vizitat obiectivele supuse atacului. Sunt unități economice obișnuite — o gară, un triaj de cale ferată, un pod, toate destinate aprovizionării Hanoiului cu mărfurile necesare. La gară și la triaj au căzut multe bombe asupra obiectivelor vizate, însă cele mai multe au căzut în cartierul învecinat, distrugând locuințe și ucigând oameni pașnici, femei și copii.

Bombardamentele electuate marți de aviația americană demonstrează încă o dată caracterul inuman al războiului — al acțiunilor agresive întreprinse de imperiaștii americani împotriva eroicului popor vietnamez.

Adrian IONESCU

Atacurile aeriene își primesc rîpă. În fotografie: Resturile unui avion american doborât deasupra teritoriului R. D. Vietnam

Vizita parlamentarilor români în Turcia

ISTANBUL 26. — Trimisul special Agerpres, N. Ionescu, transmite: Delegația parlamentară română, condusă de președintele Marii Adunări Naționale, Ștefan Voitec, a sosit miercuri la Istanbul — ultima etapă a vizitei pe care o întreprinde în Turcia, la invitația Senatului și Medjlisului (Adunarea Națională) ale acestei țări. Împreună cu delegația au sosit Musih Gorenas, membru al Prezidiului Medjlisului, Semsettin Mardin, ambasadorul în Ministerul Afacerilor Externe al Turciei, și Ion Drincescu, ambasadorul României la Ankara.

Membrii delegației s-au întâlnit

Încheierea conferinței de la Karlovy-Vary

PRAGA 26 (Agerpres). — La 26 aprilie s-a încheiat la Karlovy-Vary Conferința în problemele

securității europene, la care au participat partide comuniste și muncitorești din țări socialiste și din țări capitaliste din Europa.

În încheierea lucrărilor, partidele participante la Conferință au adoptat o declarație în problemele securității europene.

Întrevedere Johnson-Kiesinger

BONN 26 (Agerpres). — O a doua întrevedere între președintele Johnson și cancelarul vest-german, Kiesinger, a avut loc în dimineața zilei de miercuri, paralel cu o întrevedere între secretarul Departamentului de Stat, Dean Rusk, și colegul său vest-german Willy Brandt. După încheierea convorbirilor, cancelarul Kiesinger și președintele Johnson au făcut scurte declarații, în care au arătat, printre altele, că pentru reglementarea

Ședința cabinetului francez

PARIS 26 (Agerpres). — După o ședință a Cabinetului francez care a avut loc miercuri, ministrul informațiilor, Georges Gorse, a anunțat într-o conferință de presă că guvernul va prezenta săptămîna viitoare în Adunarea Națională un proiect de lege cu caracter de urgență, prin care va cere să se confere împuterniciri excepționale pînă la 31 octombrie 1967 în vederea unor măsuri în domeniul economic și social.

Pe de altă parte, purtătorul de cuvînt al guvernului francez a dezmintat ca fiind „cu totul denaturate și greșite” știrile publicate de presa franceză, după care președintele Johnson a adresat, la Bonn, președintelui de Gaulle o invitație de a face o vizită la Washington la sfîrșitul lunii iulie. El a precizat că cei doi șefi de state au discutat „doar posibilitatea unei întîlniri, cîndva în viitor”, întîlnire care ar putea avea loc fie în Franța, fie în S.U.A. El a confirmat, de asemenea, că, cu prilejul convorbirii de marți dintre premierul britanic Wilson și președintele de Gaulle a fost abordată și problema aderării Angliei la Piața comună.

Georges Gorse a anunțat că președintele de Gaulle va ține proiectata sa conferință de presă în ziua de 16 mai.

FUNERALIILE COSMONAUTULUI VLADIMIR KOMAROV

MOSCOVA 26. — Corespondentul Agerpres S. Podina transmite: Miercuri au avut loc la Moscova funeraliile cosmonautului sovietic Vladimir Komarov, decedat la 24 aprilie în timpul aterizării navei cosmice „Soiuz-1”. La orele 14,00 (ora Moscovei) membrii Comisiei guvernamentale pentru organizarea funeraliilor și cosmonauții sovietici, însoțiți de mii de locuitori ai capitalei sovietice, au purtat urna cu cenusa lui Vladimir Komarov de la Casa Armatei Sovietice spre Piața Roșie, unde a avut loc mitingul de doliu. În tribuna de la Mausoleul lui Lenin au luat loc Alexei Kosighin, Nikolai Podgornii și alți conducători sovietici. Mitingul de doliu a fost deschis de Mihail Suslov, președintele Comisiei guvernamentale pentru organizarea funeraliilor, care a evocat viața și meritele eroicului Cosmosului. Au mai luat cuvîntul M. Keldis, președintele Academiei de Științe a U.R.S.S., și primul cosmonaut, Iuri Gagarin. Apoi, Alexei Kosighin, Nikolai Podgornii și alți conducători sovietici și cosmonauți au purtat urna cu cenusa cosmonautului spre zidul Kremlinului.

Mihail Suslov a introdus urna într-o nișă a zidului. Au fost trase salve de salut. Nișa a fost acoperită cu o placă de marmură purtînd inscripția „Vladimir Mihailovici Komarov — 1927—1967”. Ceremonia funerară s-a încheiat cu un marș al ostașilor sovietici, care au dat ultimele onoruri colonelului Vladimir Komarov.

La Moscova, pe Aleea Eroilor, în fața Monumentului în cinstea cuceritorilor Cosmosului, va fi ridicat un bust de bronz al lui Vladimir Komarov.

GRECIA

Autorii loviturii de stat extind presiunile antidemocratice

Vii proteste ale opiniei publice

ATENA 26 (Agerpres). — După cum relatează agenția France Presse, regele Constantin al Greciei a prezidat miercuri după-amiază la palatul regal din Atena o reuniune a guvernului. Cabinetul s-a întrunit după aceea din nou la reședința primului ministru.

Agentele de presă relatează că ministrul de Interne, Patakos, a adresat o circulară prefecturilor în care se arată că „guvernul este hotărît să aducă îndeplinire cit mai repede cu putință misiunea sa dificilă, folosind toate mijloacele și zdrobind fără milă opoziția, de orîndre ar veni ea”. Ministrul cere prefecturilor să supravegheze cu cea mai mare atenție toate instituțiile publice și să aducă la îndeplinire întocmai dispozițiile guvernului. Agenția U.P.I. relatează că arestările s-au extins și asupra persoanelor care au acordat sprijin material partidelor democratice. Printre arestații din această categorie figurează și Stratis Andreavits, proprietarul Băncii comerciale a Greciei. Potrivit agenției Reuter, Andreas Papandreu, unul din liderii Uniunii de centru, aflat sub stare de arest, a fost acuzat de înaltă trădare.

Pentru a se pune la adăpost împotriva criticilor, în special a celor provenite din străinătate, relatează France Presse, conducătorii loviturii de stat militare încearcă să atragă civili în guvern, în primul rînd dintre politicienii de dreapta. Premierul Kollias a avut în acest scop o întrevedere cu

liderul „Partidului progresist” (de dreapta), Markezinis. Se crede că vor fi făcute propuneri în această direcție și elementelor de extremă dreapta din partidul E.R.E., care au îndemnat în repetate rînduri la luarea unor „măsuri de forță” pentru zdrobirea opoziției.

După cum transmite agenția France Presse, „Cercurile americane din Atena afirmă că noul guvern va trebui să-și modifice rapid compoziția și să se „demilitarizeze” pentru ca să nu se poată reproșa administrației americane că-și dă sprijinul „unui al doilea guvern Ky”.

STOCKHOLM. — Grecii care locuiesc în Suedia au adresat un apel guvernelor tuturor țărilor să condamne lovitura militară din Grecia și să nu recunoască noul regim. Se face, de asemenea, apel la toți grecii care locuiesc în străinătate, să acorde tot sprijinul fraților lor care luptă în patrie.

BONN. — În diferite orașe din R.F.G. au loc adunări de protest ale muncitorilor greci care lucrează în această țară. Luînd cuvîntul la un miting, care a avut loc la Hamburg, A. Papadopoulos, deputat în parlamentul grec din partea partidului Uniunea de centru, a declarat că lovitura militară creează pericolul de război civil în Grecia. Partidul Uniunea germană a păcii a dat publicității o declarație de protest împotriva terorii la care sînt supuși mii de patrioți greci.

STRASSBURG. În încheierea dezbaterilor de politică generală, Consiliul Europei a adoptat un proiect de directive în legătură cu situația din Grecia. Documentul deplînge „suspendarea constituției în Grecia” și face apel la autoritățile grecești să reinstaureze libertățile democratice. Consiliul Europei tresează sarcina Biroului Adunării Generale să se intereseze de soarta deputaților greci care urmasă să participe la lucrările Adunării, dar al căror mandat a fost suspendat în urma loviturii militare de la Atena.

ROMA. — Cîteva sute de persoane au demonstrat marți în fața Ambasadei Greciei din Roma, protestînd împotriva preluării puterii de către armata la Atena. În același timp, a avut loc o demonstrație similară la Milano, în fața Consulatului Greciei din acest oraș. Demonstrații cereau restabilirea libertăților democratice în Grecia.

PARIS. — În fața Ambasadei Greciei din Paris a avut loc marți după-amiază o demonstrație în semn de protest împotriva loviturii de stat militare de la Atena.

În ultimul timp provocările americane împotriva R.P.D. Coreeană se tin lanț. Aproape zilnic agențiile de presă transmit știri în legătură cu violențele repetate ale forțelor de armistitiu de către partea americană. La 5 aprilie personalul pășii americane a deschis focul prin surprindere asupra unui patrule a R.P.D. Coreeană care se afla în exercițiul funcțiunii, la 2 km depărtare de Panmunjon. Cinci soldați au fost omorîți și unul rănit. În săptămîna imediat următoare, trupele americane au tras de 22 de ori aproape 9000 de focuri peste paralela 38 în direcția teritoriului nord-coreean.

Aceste provocări, organizate de partea americană și clica lui Pak Cijan

agențiile de presă transmit:

RECEPȚIE ÎN CINSTEA DELEGAȚIEI DE MEDICI ROMÂNI. La încheierea vizitei delegației de medici români, condusă de Aurel Moșu, ministrul sănătății și prevederilor sociale, Pierre Boulanger, director general al sănătății publice, prof. André Lwoff, laureat al premiului Nobel pentru medicină, Jean Roche, rectorul Universității din Paris, prof. Redon, președintele Academiei de Chirurgie, prof. Drouet, decanul Facultății de medicină, prof. R. Mercier, directorul general al Institutului Pasteur, directorii de spitale, profesori de la Facultatea de medicină, chirurși, funcționari din Ministerul Sănătății și Serviciilor Sanitare etc. Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă foarte cordială.

COREEA DE SUD

Provocări la adresa păcii

Coreea de sud

Swazilandul revendică independența în 1968

Liderii Flosy anunță intensificarea operațiilor forțelor patriotice în Arabia de Sud

În Italia a fost lansat un nou satelit meteorologic

REVOCAREA REGIMULUI PREZIDENȚIAL DIN STATUL RAJASTHAN. Președintele Indiei, Radhakrishnan, a semnat miercuri un ordin prin care se revocă regimul prezidențial în statul

RAJASTHAN, unde nu s-a putut realiza nici o majoritate stabilă a vreunui partid politic indian. În urma decretului, Partidul Congresul Național Indian — gruparea de guvernământ din India — a preluat din nou sarcina de a forma guvernul din acest stat. Cu formarea cabinetului a fost însărcinat Mohanlal Sukhadia.

DEPUTAȚII DIN PARTEA PARTIDULUI SOCIAL-DEMOCRAT DIN INSULA MAURITIUS — PARTID DE OPOZIȚIE — AU DEMISIONAT marți în colectiv din Adunarea legislativă în semn de protest

INSULA MAURITIUS

IMPOTRIVA AMINĂRII alegerilor, care trebuie să se țină înainte ca țara să devină independentă de Marea Britanie, au discutat o serie de planuri în vederea continuării cu și mai mare intensitate a operațiunilor militare în Arabia de sud.

INDEPENDENȚA ÎN 1968. Primul ministru al Swazilandului, Makhosini Dlamini, a anunțat marți că țara sa va cere independență deplină în 1968 în loc de 1969, cum propusese Marea Britanie. Dlamini a făcut această declarație la scurt timp după ce a fost desemnat în mod oficial în funcția de prim-ministru în Swaziland. El a afirmat că nu este mulțumit de noua constituție a țării care prevede ca Marea Britanie să dețină în continuare controlul asupra serviciilor publice și a afacerilor străine ale Swazilandului.

NELSON ROBLES, TEODOSIO VARELA ȘI JUAN VIAN, MEMBRI AI COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN COLUMBIA AU FOST PUȘI ÎN LIBERTATE SUB PREȘUNEA OPINIIEI PUBLICE. Ei au fost arestați la 10 martie, împreună cu secretarul politic al P.C. din Columbia, Gilberto Vieira, și alți conducători ai partidului și sindicatelor, care continuă să se afle în închisoare.

INTREVEDERE OTTO WINZER-NGUYEN DUY TRINH. Otto Winzer, ministrul afacerilor externe al Republicii Democratice Germane, s-a întâlnit marți cu Nguyen Duy Trinh, vicepreședintele al Consiliului de Miniștri, ministrul afacerilor externe al R. D. Vietnam. Cu acest prilej a avut loc un schimb de păreri în probleme ale luptei pentru încetarea agresiunii S.U.A. în Vietnam și ale politicii externe a celor două țări.

LANSAREA UNUI SATELIT METEOROLOGIC ITALIAN. De pe o rampă amplasată pe un vas ce se află în apropierea coastelor Kenyei a fost lansat miercuri cu succes un satelit meteorologic italian — „Snu Marco-2”. Satelitul, propulsat de o rachetă purtătoare americană de tipul „Scout”, urmează să se plaseze pe o orbită a Pământului cu perigeul de 216 kilometri și apogeul de 804 kilometri.

ACȚIUNILE FORTELOR DE ELIBERARE DIN ARABIA DE SUD. Secretarul general al Frontului de Eliberare a sudului ocupat al Yemenului (FLOSY), Abdul Mackawee, a ordonat unităților armate ale FLOSY „să intensifice acțiunile împotriva forțelor britanice de ocupație din Arabia de sud”, anunș agenția M.E.N. Această hotărîre a fost adoptată de Consiliul comandamentului FLOSY, la care liderii au discutat o serie de planuri în vederea continuării cu și mai mare intensitate a operațiunilor militare în Arabia de sud.

Viena. Studenți greci, care urmează cursurile universității din capitala Austriei, protestează împotriva loviturii de stat militare din patria lor

dintre aceste acțiuni provocatoare și escaladarea continuă a războiului de agresiune din Vietnam. Este știut că în prezent marionetele de la Seul au devenit un partener de bază al agresorilor americani în Vietnam. 45 000 de mercenari sud-coreeni au luat pînă acum drumul Vietnamului de sud.

La sfîrșitul lunii martie, după vizita oficială efectuată în Statele Unite „premierul” Chung Il Kwon a anunțat că „guvernul” sud-coreean este gata să trimită noi trupe

de mizeria și șomajul care ating pînă la 1 largi ale populației. Cître somerilor totali este apreciată la două milioane, în timp ce aceea a angajaților parțiali este dublă. Tendințele inflaționiste din economie persistă. Prețurile cresc fără încetare.

Marionetele de la Seul, ca și sprijinitorii lor de la Washington, își dau din ce în ce mai mult seama de nemulțumirea crescîndă a maselor, de împotrivirea lor față de o politică străină de interese lor.

RODU BOGDAN

